

«8. Mai» kommer ut i Kristiansund N. — Postadresse boks 41. — Kontor: Nedre Enggate 20 II. — Abonnementspris kr. 16,— pr. år, løssalgpris 40 øre. — Annonsepris kr. 0.32 pr. m/m. — Fåes i kioskene hver lørdag.

Regjerings samarbeide mellom Arbeiderpartiet og Bondepartiet?

Ny henvendelse til den danske regjering og Riksdag om rettsoppgjøret

Rykter om dyptgående nyordning i regjeringen når den nye stortings sesjon tar til

Fra «8. Mti»s London korrespondent

Etter hva Deres korrespondent erfarer i konservative kretser i London, skyldes regjeringsskiftet i Norge bl. a. det engelske arbeiderpartis nederlag ved parlamentsvalget i slutten av oktober. Det pekes på at statsminister Gerhardsen var skuffet over at hans engelske arbeiderparti-kolleger ble slått ved valgene, ikke bare fordi dette var et nederlag for den vesteuropeiske sosialisme men også fordi den norske arbeiderregjering dermed så å si mistet et sosialistisk støttepunkt i utlandet.

Gerhardsen har antagelig og så ment at en mann som Oscar Torp var bedre skikket til å føre videre de viktige forhandlinger om det tekniske samarbeide innen Atlanterhavspakten, all den stund han var godt kjent med engelske forhold fra sin Londontid, — mens på den annen side mange ledende engelske politikere og militære kjenner Torp — men derimot ikke Gerhardsen. Man er imidlertid i politiske

kretser i London overbevist om at den delvise rekonstruksjon av den norske regjering vil bli fulgt av en mer dyptgripende nyordning når den nye Stortings sesjon begynner i januar. I England mener man at arbeiderpartiet i Norge, på samme måte som sosialdemokratene i Sverige, sna rest mulig bør ta opp samarbeide med ett eller flere ikke-sosialistiske partier for å utvide regjeringens parlamentariske basis. Et samarbeide med samtlige ik-

ke-sosialistiske partier vil selv sagt ha vært det beste, men det kan også tenkes at det norske arbeiderparti — etter mønster fra Sverige — vil innskrenke seg til en politisk tilnærming til bondepartiet.

Innenfor dette parti skal det — etter hva det opplyses i London — foregå intense forhandlinger for å bringe på det rene, hvordan man skal motta en eventuell invitasjon fra arbeiderpartiet.

Blir Gundersen norsk ambassadør i København?

GUNDERSEN

Et UP-telegram forteller at den norske ambassade i København er og venter på justisminister Gundersen som en tror skal bli ambassadør Esmarch's etterfølger. Esmarch skal slutte som ambassadør da

Moseid og Trædals linje i rettsoppgjøret

Innsenderen T. har i nr. 43 i år på 2. side en artikkel «Politisk samling». De forskjellige partiers stilling til rettsoppgjøret behandles. Under tegnede anser seg ikke kompetent til å bedømme de forskjelliges feil og fortrin i så henseende, så T's fundringer får stå ved sitt verd forsåvidt. Dog et par bemerkninger om hans omtale av den avdøde hedersmann på stor TRÆDAL, — som må ha vært en kjernekar skal man dømme etter hans innlegg på Stortinget i de senere år. Man hadde inntrykk at alle påhørte hans høytliggende innlegg med stor oppmerksomhet og respekt, — uansett parti....

T. skriver bl. a.: «Imidlertid skal man ikke glemme de to uforferdede hedersmenn Trædal og Moseid og deres innsats for lov og rettferd». På et annet sted skriver han: «Og ville (Bondepartiet) gjøre Trædals og Moseids linje i rettsoppgjøret til sin» osv.

Dette er jo et meget vanskelig tema å behandle, da pastor Trædal er død og ikke kan svare, — men undertegnede har etter evne undersøkt forholdet, og det ser ut til at pastor Trædal ikke offentlig ville gå inn for et så radikalt angrep på rettsoppgjøret som vi har sett andre gjøre det. Det heter at han privat kunne stille seg atskillig forståelsesfull, — men at han offentlig på Stortinget har støtt av undertegnede, så det må T. være tet f. eks. Moseids syn er ikke kjent så vennlig eventuelt å dokumentere.

Med hensyn til Moseids syn må vi huske på at han mener at det i våre rekker fandtes misdedere, — men at det var de former som oppgjøret har tatt med dødsstraff og annen konjunkturbetont lovskrivning og lovlesning, som opprørte hans rettsbevissthet. Såvidt jeg har oppfattet ham deler han helt prof. Skeies syn på oppgjøret.

Alexander Lange.

La Hassing få ro.

Advokat Hjort understreket overfor legdommerne at de måtte søke å glemme alt det sensasjonelle og uvedderheftige som var framkommet om Hanssen Hassing.

—Folk har sagt til meg at de ikke begriper at jeg vil forsvare en slik kjeltring som Ha-Ha, sa advokat Hjort. Jeg har alltid følt sympati for den som står alene, og når jeg som forsvarer har fått slike henvendelser, kan jeg godt tenke meg hva legdommerne hører av sine kjente. Jeg vil be om at agitasjonen mot Hanssen Hassing nå innstilles, og så inntrenges en stilling for legdommerne.

MOSEID

Går Verdens Gang inn i Dagbladet?

Redaktør Skavlan trekker seg tilbake
Redaktør Christensen sjefredaktør av Dagbl.

Privat til «8. Mai» fra London.

Det forlyder at en av de store Oslo-avisene, Verdens Gang, i nær fremtid muligens vil gå inn i Dagbladet, idet redaktør Einar Skavlan i den sistnevnte avis trekker seg tilbake med pensjon, — mens redaktør Christensen i Verdens Gang overtar stillingen som Dagbladets sjefredaktør. Disse forhandlingene har imidlertid etter forlydende, støtt på endel vanskeligheter, idet Aftenposten skal ha fremsatt tilbud om overtagelse av Verdens Gang.

Hemmelig avtale mellom Spania og Vest-Tyskland

En stor del av den Vest-Tyske mekaniske industri flyttet til Spania

Privat til «8. Mai» fra Amsterdam.

Mens det føres forhandlinger om Tysklands fremtid i Paris, har Vest-Tyskland funnet å burde se seg om etter pålidelige allierte for det tilfelle at forhandlingene med vestmaktene ikke skulle føre til de resultater tyskerne ønsker. Etter hva Deres korrespondent erfarer fra sikker kilde har Vest-Tyskland sluttet en hemmelig avtale med Spania, bl. a. om produksjon av forskjellige forsvarsvåpen som tyskerne ennå ikke har rett til å fremstille i sine egne fabrikker. Oppmerksomme iakttagere har i de siste måneder lagt merke til at flere og flere ledende vesttyske fabrikkker har etablert filialer i Spania.

Derede er flyttet bak Pyreneerne. Dette er skjedd av to grunner, opplyses det. For det første ønsker tyskerne å bevare i all fall en del av sitt produksjonspotensial og sine fagfolk på et sikkert sted selv om en rød bølge skulle skylle inn fra øst over Vest-Tyskland. For det annet ønsker tyskerne å bygge opp en industri i Spania som kan masse-fremstille lettere forsvarsvåpen. Disse våpen skal foreløpig lagres i Spania, men vil på kort varsel kunne føres fra spanske til tyske havner og fordeles blant befolkningen i fall Sovjet-Samveldet skulle sette i gang en «borgkrig» mellom Øst-Tyskland og Vest-Tyskland.

I en hemmelig handelsavtale som nylig ble sluttet mellom Spania og Tyskland, er det tatt med klausuler om at tyskerne skal eksportere livs-

Endel av Danmarks mest kjente kvinner og menn sendte den 24. november et nytt krav til den danske statsminister Erik Eriksen, om en revisjon av det danske rettsoppgjørs domfellelser og hensyntaken til alle de dømte. Henvendelsen, som er rettet til regjeringen og riksdag, ble overrakt statsministeren av professor, dr. jur. Poul Andersen og fhv. høyesterettsdommer Poul Poulsen. I henvendelsen blir det gjort oppmerksom på, at underskrivne tross sterkt avvikende meninger om den under beset-

sen og Adv. Appestreetsadvokat Paul Poulsen.

I henvendelsen blir det gjort oppmerksom på at underskriverne tross sterkt avvikende meninger om den under besetelsen førte politikk og om rettsoppgjørets hensiktsmessige formål har kunne møtes i den overbevisning, at regjeringen og Riksdag ved handling og eksempel bør fjerne årsakene til de mislige tilstande, som alt for lenge har overlevet utrensningen.

I henvendelsen er det tre hovedpunkter, nemlig:

Det må ikke legges hindringer i veien for fri adgang til erverv.

United Nations' vedtakelse av forbud mot tilbakevirkende straffefølgelse av lovmedholdelige handlinger og skjerpelse i straffeutmålingen — bør legges til grunn for en revisjon av rettsoppgjøret.

Det må være det offentliges plikt i gjerning å vise, at gjeninntakelse eller pensjonering av avskjediget tjenestemenn skal innsettes i sine stillinger eller gies pensjon, hvis ikke særlige omstendigheter er til hinder for det. Tilsvarende regler bør også gjelde for selskaper, organisasjoner og bedrifter, som stat eller kommune har innflytelse på.

Forøvrig heter det i henvendelsen bl. a.:

De år som er gått siden befriddelsen, har med voksende tydelighet vist, at meget store kretser av befolkningen — der iblant tallrike fremstående jurister såvel som andre, hvis om dømme har stor vekt, tar avstand fra de former som rettsoppgjøret er blitt gjennomført på — og de resultater det har ført til.

At det ble brukt lover med tilbakevirkende kraft blir sterkt kritisert, da det dengang handlingen ble gjort ikke fantes lover som kunne dømme handlingene.

Den danske statsminister tok velvillig henvendelsen og han ga uttrykk for at han var enig i meget av det som ble fremført, og han lovt å underkaste henvendelsen en utførlig drøftelse.

Blant de som har underskrevet brevet utenom de som overrakte det kan nevnes: Højskoleforstander Th. Arnfred, Forfatterinder. Karen Stampe Bendix, Seminarieforstander Morten Bredsdorff, Domprovst Einar Ege, fh. Banechef H. Flensborg, Rektor Carl Gad, Stadsingeniør Olaf Forchhammer, Professor C. Glindemann-Nielsen, Højesteretssagfører. Dr. jur. J. Hartvig Jacobsen, Professor Knud Jessen, fhv. Rektor Hartvig Møller, Bibliotekar Jacob Petersen, Retspresident Svenning Rytter, Redaktør Anders Vigen og Brandchef, Dr. techn.

Spania, bl. a. om produksjon av for skjellige forsvarsvåpen som tyskerne ennå ikke har rett til å fremstille i sine egne fabrikker.

Oppmerksomme iakttagere har i de siste måneder lagt merke til at flere og flere ledende vesttyske fabrikker har opprettet store filialer i Spania eller sluttet avtaler om samarbeide med større spanske bedrifter. Denne utvikling er kommet så langt at det kan tales om at betydelige deler av den vesttyske mekaniske industri allerede fordeles blant befolkningen i fall Sovjet-Samveldet skulle sette i gang en «berge-krig» mellom Øst-Tyskland og Vest-Tyskland.

I en hemmelig handelsavtale som nylig ble sluttet mellom Spania og Tyskland, er det tatt med klausuler om at tyskerne skal eksportere livsviktige og krigsviktige varer til Spania i bytte mot tradisjonelle spanske eksportvarer, så som svovelkis, sink, wolfram og kvikksølv. Blant de tyske varer vil man finne masikner og utstyr til reising av en ny stor spansk-tysk rustningsindustri.

Ruges hemmeligheter.

Da det «frigjorte» Norges militære nasjonalhelgen nr. 1, generallojtnant Otto Ruge, som forsvarssjef den 23. oktober 1945 la ned en krans ved Nord-Norgegeneralen Carl Gustav Fleischers bisettelse — noen timer før Vidkun Quisling ble statsslaktet — var det muligens en ettertankens stund for en og annen som reflekterte over norsk militær karriere, fedrelandskjærlighetens og rakryggetens lønn?

Det var også Londonske nordmenn tilstede, som hadde medvirket til Fleischers forvisning til Kanada.

Nå hyldet de hans minne og var det rene opium for folket!

Hvis Verdens Gangs referat er korrekt, uttalte den daværende forsvarssjef bl. a. følgende:

«Alle vi som ved skjebnens spill kom til å være hovedaktører i disse krigsårene vil en dag bli stillet over for historiens dom. Vårt syn på begivenhetene er ikke det samme som dengang begivenhetene tvang oss til å handle. Og historiens dom vil heller ikke være endelig, kanskje heller ikke rettfærdig, fordi den vil bygge på opplysninger som ikke forelå for dem som dengang i øyeblikket måtte treffe sine beslutninger.

Hver enkelt av dem som i disse årene er døde har tatt med seg i graven opplysninger som vi gjenlevende aldri vil få, likesom vi som lever i dag hver for oss kommer til å ta med oss i graven ting som vi ikke vil utlovere, fordi de bare kunne bringe misforståelser inn.

Billedet av det som er hendt i disse årene er derfor ufullstendig og vil fortsette å være det...»

I boken med general Fleischers etterlatte papirer finnes en meget knap omtale på s. 201 av general Ruges minneord, hvori det bl. a. heter:

«... og forsvarssjefen, general Ruge fremhevet ham som en god soldat — større ære enn å få det ettermøle blant soldater kan ingen soldat få, sa han. Mange ting, som ikke er kjent(?) kan komme til å endre historiens dom om det som skjedde under krigen, men at Fleischers var en mann og handling som en mann, det vil aldri bli mindre klart enn det er nu...»

Når altså general Ruge i sitt otium i æresboligen på Høltorp fort vil bevare sine hemmeligheter av frykt for «Misforståelser», så har han sikkert tvungende grunner til det og det er ikke straffbart å tenke seg hvem disse hemmeligheters åpenbaring vil være katastrofale for?

Mataco.

Povl Vinding, forpagter Peter Rønholm, Professor, Dr. theol. K. Skydsgaard, Professor, Dr. jur. Kristian Sindballe og Højesteretssagfører Th. Thorsteinsson.

Stort fremskritt — pensjonstrygd for skogsarbeidere

Claudia Ambrosia dissenterer.

Odelstinget har vedtatt pensjonstrygd for skogsarbeidere, — en påkrevet fremrykning i den sosiale sektor. Representanten Claudia Ambrosia Olsen dissenterer for så vidt angår dekningsmåten, — idet hun foreslo at det ikke skulle legges avgift på treforedlingsindustrien for å dekke denne pensjonstrygd. Foslaget ble nedstemt.

«UTROLIG MEN SANT» og påtalemyndigheten

DORENFELDT

Dette skrives ikke for å nedsette påtalemyndigheten i det alminnelige omdømme.

TVERTIMOT!

Den som søker uhildet å lese igjennom statsadvokat Lauritz Jensen Dorenfeldt's og rikssadvokat Aulie's femtens siders tiltalebeslutning mot Harsen, Hansson, Halbo stad, Lange, Vikdal og Arntzen — får en stigende aktelse for påtalemyndighetens forskjellige ledd. Både for den utførte arbeidsprestasjon som for den nyvundne erkjennelse og hensikt som antas å be-ände beslutningene.

Det ville ikke ta seg ut om man på dette sted og på det nåværende tidspunkt ga seg til å vurdere denne vanskelige tiltalebeslutnings faktiske og rettslige side! Men det må allikevel være en av de tiltalte til-

Et UT-telegram fortæller at den norske ambassade i København står og venter på justisminister Gundersen som en tror skal bli ambassadør Esmarch's etterfølger. Esmarch skal slutte som ambassadør, da han om kort tid fyller 70 år.

I stortingskorridorene mener en å forstå at Gundersen gjernen vil ut av regjeringen og da han har nektet å la seg stille pånytt som stortingskandidat, mener en at ryktene medfører riktighet.

Et ubekreftet forlydende vil også vite at forsvarsminister Hauge allerede er utpekt som Gundersens etterfølger som justisminister.

Fiane-saken.

Artikkel nr. 2 i Fiane-saken «Hvem var Knut Knutzon Fiane» kommer i nr. 46.

Og i nr. 47 offentliggjør vi 3. artikkel: «Hvem var generaldirektør H. E. Stokke».

Hjort. Jeg har alltid følt sympati for den som står alene, og når jeg som forsvarer har fått slike henvendelser, kan jeg godt tenke meg hva legdommerne hører av sine kjente. Jeg vil be om at agitasjonen mot Hanssen Hassing nå innstilles, og så inntrengende jeg kan, vil jeg be legdommerne ikke å lese alt det som står om Hanssen Hassing i avisene nå om dagen. Til slutt vil jeg bare uttale at vi har full tillit til retten.

(Vi skylder å tilføye at dette referat er hentet fra Morgenposten i Oslo).

Maurits Aarflot død

En av de fremste og beste menn i Møre og Romsdal fylke, bonde og redaktør Maurits Andreas Elias Aarflot, døde tirsdag 20. november i en alder av 73 år.

Vi lyser fred over hans minne!

Tre amerikanske

soldater trengte seg for kort tid siden inn i et gjestgiveri i Straubing og begynte å kaste øllglass og askebegre og ødela fullstendig lokalet ved hjelp av stoler. Soldatene måtte fjernes med makt av militærpoliti og tysk politi.

AULIE

kupasjonen — har påtalemyndigheten ikke funnet noe å henge hatten på!

Boken ble utgitt ved et stort krafttak av ut-giveren og interesserte, og de påklagede uttrykk finnes i tillegg til det opprinnelige manuskript.)

Slik er sammenhengen med Utrolig men sant. — Det er et arbeid skapt i et uæstående kameratskap mellom justisofrene og antas å være et kvalitetsarbeid av eksperter under meget vanskelige forhold.

Før kampen senker vi kården og ønsker påtalemyndigheten god jakt og retferdighetens gudinne skarpt syn på jегge øynene!

redaktør. Disse forhandlingene har imidlertid etter forlydende, støtt på endel vanskeligheter, idet Aftenposten skal ha fremsatt tilbud o movertakelse av Verdens Gang.

Gulletts helligdom veier langt mer enn menneskeblod

Da tyskerne høsten 1939 lå foran Maginotlinjen var det en påfallende ro langs fronten, og denne stillstand i krigsoperasjonene varte i flere måneder.

Mange trodde dengang, at det var denne forsvarslinje, som var så vanskelig å forsere, men senere er det gjennom enkelte kjente militæksperter fremkommet andre opplysninger, som dessverre ikke kommer almenheten tilgode takket være den munnkurv, som alle lands ledende statsmenn og presse fremdeles må bære.

Under denne stillstand langs fronten foregikk forhandlinger pr. telefon mellom utenriksdepartementene i London og Berlin, og under disse tilfeller i London seg straks å avslå krig, hvis tyskerne var villige til å gå tilbake til gullstandarden! !

Denne kjensgjerning burde jo forlengst ha vært førsteledstoff for pressen innen alle Vestens demokratier!

At dette måtte forties på begge sider under krigen er likeså sorgelig, som det er forståelig, for denne sannhet ville sikkert ha virket demoraliserende på troppen kampmoral. — Disse måtte jo ikke vite, at de egentlig gikk til denne blodige krig for gulletts skyld!

Ganske visst var en av de viktigste poster på de tyske nazisters program å eliminere gullett og i stedet stille landets realverdier som sikkerhet for den sirkulerende seddelmasse, men det var jo langt fra alle soldater, som var nazister, og på den annen side av fronten hadde sikkert ingen interesse av å ofre sitt liv for gulletts skyld.

Derfor måtte det som vanlig skildres med, at «fedrelandet var i fare!» Hvor er ytringsfriheten innen alle Vestens lovpriste demokratier av i dag?

Har vi også et annet og røklagt jernteppe mellom oss eller rettere bok oss, for våre blikk er merkelig nok ensrettet mot øst!

Muno.

Takk.

Nørholm 22. 11. 51.

For mange kjære hilsner til 70 års-dagen fra kjente og ukjente venner jeg ikke kan nå — hjertelig takk!

MARIE HAMSUN.

DEN STOLTE PRESIDENT Mazaryks etterfølger som president i Tsjekkoslovakiet, den ulykkelige Eduard Benes, hadde en bror, Vojta Benes, som også var politiker. Han forlot sitt fedreland, da kommunistene erobret makten og innførte diktaturet. Nå er han død i South Bend i Indiana 73 år gammel.

Redaktør Forretningsfører
Arvid B. Arntzen Per Kvendbo
Utgitt av Interessentskapet 8. Mai

Blind i hat – Lukkede øyne

Det er i dag to folkegrupper her i landet, som står i en særstilling. Det er kommunistene og de tidligere NS-folk, og disse grupper er anslagsvis like store. NS-folkene med sine pårørende kan vel regnes rundt 1/2 mill. mennesker, og kommunistenes antall med smått og stort er ikke syndelig mindre. Dette bør man ha for øye, når det i dag er tale om et enig Norge utad.

NS-folkenes stilling er klar og har alltid vært det. De er nasjonale og innsatsberedte nå som før.

Under okkupasjonen gjorde de sin innsats ved å ta seg av statens og kommunenes anliggender, da de fleste andre sviktet, og de var henvist til å satse på en mulig tysk seir eller i beste fall på en overenskomst med vestmaktene. Resultatet kjenner vi. Ledsaget av kommunistenes velinnøvde talekor sørget de hjemlige makthavere med den oppgiterte og ukontrollerte masse i ryggen for at NS-folkene som takk for innsatsen ble styrt ut i det ytterste mørke med lands svikstemplet på seg. Kommunistene, som i verdenskrigens første tid var det tysk-russiske forbunds ildnende talsmenn, triumferte. De hadde ennå en gang tatt trumfstikkene inn. De hadde formådd å eliminere den folkegruppe, som var det sterkeste bolverk mot faren fra øst og for hvem de nasjonale verdier var det bærende i livet. Ja, de har spilt så godt at i dag tør nesten ingen lengere å tale om nasjonalisme, men bare om enten vest eller øst.

Når så dagen derpå kom, ble det talt så vakkert om å føre de utstøtte «tilbake til samfunnet». Men velen er lang og kronglet, latter det til. Ennå sitter over 100 av våre beste i de politiske konsentrasjonsleirer (får den internasjonale kommisjon hvor Pål Berg er med, se den, når den kommer?), ennå er titusener berøvet sine borgerlige rettigheter (noe som folk flest har glemt) og ennå er ingen blitt kvitt landssvikstemplet. Og allikevel tales det virkelig om at det politiske rettsoppgjør på det nærmeste er avsluttet. Er det noe håp, for dem, som er så blinde og som lukker øynene for den fare som dette innebærer?

La oss så se litt på den annen folkegruppe, på kommunistene som boltrer seg i dagens politikk uten noen hemninger. Riktignok har de ingen representasjon i Stortinget, noe som er både dumt og korttenkt, men både i kommunestyrene og i fagforeningene gjør de seg fortsatt gjeldende i kraft av sin skolering, og selv om deres tall er redusert under den grove propaganda og russerfrykten, er de alltid å høre og se, når noe står på.

Og midt under den truende verdenssituasjon med de to maktblokker stridt imot hverandre er kommunistene herhjemme en faktor, som må regnes med langt utenfor deres egne organisasjoner ikke bare på grunn av deres planmessige aktivitet, men også på grunn av deres internasjonale slagkraft. La oss bare ta for oss protokollen fra Arbeiderkongressen i august 1929. Henry W. Kristiansen talte der og refereres således: «Vi må i vårt daglige arbeide skape forståelse av at vår skjebne er forbundet med den internasjonale og den russiske arbeiderklassens skjebne. Det er vår oppgave å bekjempe dem som forredere mot den norske arbeiderklasse som vil være med på å trekke Norge med i den internasjonale krigsfront mot Sovjetunionen, vårt fedreland. Men vi kan ikke bare deklamere om å kjempe for Sovjetunionen, vi må i vårt praktiske arbeide legge for dagen at den norske arbeiderklasse er med i den garde som er villig til ennog åpent å gå over på den røde armées side».

Dette skulle vel være tydelig tale for dem som vil høre, og den er i full overensstemmelse med hva formannen i Norges kommunistiske parti av i dag, Emil Løvlien, mener, ja mere enn det.

Så sent som på Tysklands sosialistiske enhetspartis konferanse i sommer gjentok Montagnana hysa Torigliatti uttalte i det italienske parlament ifjor: «Vårt folk vil med alle midler vende seg mot en

Oslo Kommune dømt til å betale 17500 kroner

For skade og tap av manns eiendeler.

Eiendomsmegler O. F. som var medlem av NS ble ved frigjøringen arrestert og fikk sine møbler og eiendeler lagret av Oslo kommunes oppgjørskontor. En del av møblene ble senere med Erstatningsdirektoratets samtykke leid ut til major K. som ved hjemkomsten etter frigjøringen fant at hans eiendeler hadde litt betret på forskjellige steder. O. F. som fant at sans eiendeler hadde litt betydelig skade likesom verdifulle samlinger av frimerker og mynter og andre ting var forsvunnet anla sak mot Oslo kommune med krav om 54,000 kroner i erstatning.

Byretten syntes saken var uklart og lite oversiktlig, men fant skjønsmes seg å burde tilkjene saksøkeren en erstatning på 17,558,90 kroner, som kommunen ble dømt til å betale.

De tre fyrstikker

I sist utkomne bind av Churchills krigserindringer fortelles det, hvorledes det gikk til da de «tre store» trakk opp linjene for Polens grenser. På denne tid var det allerede avgjort, at Sovjet som en del av sitt veldige krigsbytte skulle få den østlige del av Polen. For den britiske sjelsros skyld var det imidlertid nødvendig at det forrådde Polen — det var jo for dets skyld at England gikk inn i krigen — fikk noen erstatning. Og den britiske samvittighet hadde intet å innvende mot, at denne erstatning ble betalt av Tyskland. — Det hele var så enkelt, demonstrerte Churchill for de to andre store — for Old Joe og stordemokraten fra Det hvite hus. Noen glass ble ryddet bort fra bordet, hvor trioen satt i hanketsalen i Teheran, og med tre fyrstikker demonstrerte Churchill for de andre to hvor lett det var å flytte den polske stats grenser et veldig skritt vestover. Og i denne fyrstikk leken på det vodkatisolte bordet avgjordes så 10 millioner tyskeres skjebne.

På denne måten ordner man freden. Man flytter bare på fyrstikkene på bordet, slik at alle blir tilfreds, d. v. s. alle de som har makten.

?

Det er blitt stor ståhei om russergravene i Norge. De fleste vil vel være enig i at regjeringen har opptrådt klosset og at mange vondt ord fra Moskva ville ha vært spart til annet bruk, om det fra norsk side hadde vært vist litt mere konduite. Norges svar er imidlertid bra nok, men vi savner et vesentlig punkt. Hvorfor spør ikke den norske regjering, hvorledes russerne på sin side har forholdt seg med de norske soldatgraver i Sovjetsamveldet? Det er her riktignok tale om NS-gutter som meldte seg til forsvar av den vestlige verden mot kommunismen på det tidspunkt da våre politikere jublet over russernes samarbeide. Men — det er da allikevel norske gutter, det er tale om, og da burde også, ja selv en

Vanviddets verden

Interessebetonet erindringsforskyvning er jo et begrep, som er blitt svært populært i gode kretser etter krigen. Men de fleste vil vel fremdeles ha en svak erindring om at Roosevelt kastet Amerika inn i krigen for å knuse den makt som var den største trussel mot kommunismen og som faktisk holdt kommunismens skjebne i sin hånd. Takket være Roosevelt og hans «avlastning» og all den våpenhjelp han pumpet inn i Russland, lyktes det ham å knekke Tyskland, samtidig som han la grunnvoldden til den situasjon verden i dag befinner seg i, med et overmektig Sovjet-Russland som truer med å feie hele den vestlige verden overende.

Sett på bakgrunn av dette faktiske historiske forløp er det med noe blandede følelser man leser nedenstående artikkel som nå gjør sin rundvandring i svenske aviser:

«München begynner å bli et sentrum for den åndelige krigføring mot kommunismen. Derfra leder bl. a. den tidligere amerikanske generalen McCloy den psykologiske kampagne mot bolsjevismen.

Det var hans idé å sende plastic-

ballonger med flyveblar og antikommunistiske aviser til Tsjekkoslovakia. Hver tiende ballong er forsynt med en liten automatisk «taster» som begynner å funksjonere når ballongen lander. De radiobølger som «tasteren» sender ut, oppfanges av spesielle mot-takerstasjoner, som gjør det mulig å fastslå hvor langt og i hvilken retning ballongen er drevet. Resultatene har vært meget tilfredsstillende, og det er nå annen gang man har sloppet opp 2000 plasticballonger la-stet med flyveblar.

Men også vannet brukes til videre befordring av antikommunistiske trykksaker. Man har konstruert flyte-bøyer som til å begynne med holder seg under vannet, men som flyter opp etter en viss tid, når de kjemikalier som utgjorde tyngden har løst seg opp. Innen kort tid vil man begynne å sende slike bøyer fra Donaus øvre løp og østover med floden. Bøylene vil bli forsynt med antikommunistiske trykksaker.»

Ja, slik driver amerikanerne nå under ledelse av McCloy — som den neste Goebels etterfølger — kampagnen mot sine egne allierte, kommunistene. Og hertil kommer radiokrigen døgnnet rundt.

For få år siden ofret norske idealistiske ungdommer livet i kampen mot bolsjevismen, og de som vendte tilbake med livet i behold, ble kastet i fengsel. Selv krigsinvalidene ble uten barmhjertighet satt i fengsel. I den demokratiske konsentrasjonsleir Ilebu var det en egen brakke for invalider, hjelpeløse mennesker med amputerte armer eller ben! Et opprivende syn!

Og nettopp i disse dager har vi lest i avisene at «Erstatningsdirektoratet» under sin påpasselige sjef, hr. Gulbranson med hård hånd har konfiskert noen fattige tusen kroner fra bankkonti for en rekke norske sykepleiersker som bare hadde fulgt i Florence Nightingales fotspor og plei et sårede soldater på østfronten. — Dette foregår i Norge samtidig med at general McCloy sitter i München og kjemper mot kommunistene med sine raffinerede våpen!

Var det noen som sa Vanviddets verden?

Spørgeren.

Konjunktorene faller

1946—47 måtte den som dristet seg til å fornærme en riksadvokat, regne med følgende pris: Rettsstridig razzia ved kriminal-sjefen sjøl. Fem ukers varetekt-fengsel med lagdommerne Koeffoed og Stenersen, skygging ved politiet hist og her, dom på ni måneder fengsel, rettsstridig stopp av stenogramreferatet fra den åpne lagmannsrett ved provokator, samt tap av yringsfriheten og levebrødet.

I 1951 koster det kr. 200,00 å beskyldes statsministeren og regjeringsrådmann Carl Joachim for landssvik. Og redaktør Jørgen Vogt som i 1947 syntes at ovennevnte rekorddom var altfor mild, han finner dommen av 1951

KRIG I 1953?

Lebesbymannens fantastiske syner og forutsigelser om kriger og andre verdensbegivenheter. Bl. a. krigen i 1953, hvori Norge skal delta, har i de senere år vakt en stadig økende oppsikt i hele Norden. Boken om «Lebesbymannens spådommer» har nå vært utsolgt i lang tid, og det nye opplag, som nå er utgitt for å tilfredsstille den sterke etterspørsel etter boken, vil bli utsolgt siste. Det gjelder derfor nå å sikre seg denne sensasjonelle boken før den blir utsolgt for alltid. «Lebesbymannens spådommer» læses hos bokhandlerne. Heit. kr. 4.75. Eller i postoppkrav kr. 5.35 fra PSYKOLOGISK FORLAG Oslo

MYSTIKKEN omkring HYPNOSEN

Kan hypnotisører tvinge andre til å begå forbrytelser? Er tankeoverføringer og fremsynet mulig? Har De evnen til å komme i forbindelse med Deres egen og andres underbevissthet? Disse og andre spørsmål besvares i en oppsiktsvekkende interessant bok: «Hypnose og suggestjon» av O. Th. Myklestad. Boken er gitt en populærvitenskapelig ramme og dens 60 læsigende kapitler fyller et langt felt av norsk litteratur. «Hypnose og suggestjon» gir Dem forståelse av hypnotisørers mystiske makt og helbredelse ved ånd. Den verdenskjente franske psykolog dr. Coues epokegjørende selvsuggestjonsmetode, er viet en bred plass. Videre behandler boken inngående forholdet mellom ånd og materie, og vitenskapens siste meninger om disse problemer. «Hypnose og suggestjon» gir et velvillig innblikk i de enkelte leser kan ha stor nytte av i sin kamp for tilværelsen og i sin daglige omgang med mennesker. De kan absolutt ikke motstå frøsten til å kjøpe denne interessante bok. «HYPNOSE og SUGGESTJON» fås hos bokhandlerne. Heit. kr. 9.75. Eller postoppkrav kr. 10.75 fra PSYKOLOGISK FORLAG Boks 3041, Oslo

Sola — Eisenhowers triumfkort

Hr. redaktør! I Deres blad nr. 42 står en artikkel om Sola flyplass ved Stavanger. I den anledning tør jeg komme med endel opplysninger. Det er helt riktig at Sola er en av Europas største og beste og betydeligste flyplasser, men medaljen har også sin bakside, og den er just ikke fullt så strålende.

Sola var under den siste krig til den aller største ulykke for Norge. Dette er en kjennsgjerning som det ikke er noen tvil om. Tyskerne tok straks flyplassen i bruk da de kom, og mere enn en bonde måtte gå fra hus og grunn. Sola flyplass ble også såvidt jeg vet brukt som utfalsted mot England — alt sammen bare ulykker. Selv om de uhyre nasjonale stavangere flagger til ære for flyplassen, når der gis anledning — er det nok atskillig utsikt til at Sola ennå engang kan bringe de største ulykker for hele landet. Dette er sannheten. Unnskyld at jeg kommer med den!

En ny hetzboble som sprakk

Dagspressen har kunnet fortelle, at den tyske mangemillionær. Huro

Dette skulle vel være tydelig tale for dem som vil høre, og den er i full overensstemmelse med hva formannen i Norges kommunistiske parti av i dag, Emil Løvlien, mener, ja mere enn det som er sagt på tyske og sovjetiske enhetspartis konferanse i sommer gjentok Montagnana hva Torgliatti uttalte i det italienske parlament ifjor: «Vårt folk vil med alle midler vende seg mot en krig mot sosialismens land vil bli besvart med oppstand». Og la oss ta med André Marty, som var med i den franske Svartehavsflåte og som nektet å skyte mot Sebastapol. Han sier i dag: «Et hvert fremskrittvennlig menneske har to fedreland, sitt eget og Sovjetunionen».

En slik uttalelse forteller oss noe og selvom mye vann er rendt i sjøen siden den gang, har ordene sin livskraft og kan innby til en analyse av A-partiet og dets sande nsikt. Hva det her er sagt, er ikke bare i overensstemmelse med Moskva, men med de vesteuropeiske kommunistledere. Så sent som på Tysklands sosialistiske enhetspartis konferanse i sommer gjentok Montagnana hva Torgliatti uttalte i det italienske parlament ifjor: «Vårt folk vil med alle midler vende seg mot en krig mot Sovjetunionen. Ethvert forsøk på å innvikle vårt land i en krig mot sosialismens land vil bli besvart med oppstand». Og la oss ta med André Marty, som var med i den franske Svartehavsflåte og som nektet å skyte mot Sebastopol. Han sier i dag: «Et hvert fremskrittvennlig menneske har to fedreland, sitt eget og Sovjetunionen».

Vi står nå foran stortingets behandling av det politiske rettsoppgjør og de ettervirkninger i både godt og ondt — den siste behandling i Stortinget, sies det på innviet hold. Men er det da ikke på tide å gjøre rent bord. Vårt arbeide, våre krav, våre mål er kjent. Det skal bare litt selvovervinnelse, litt selverkjennelse og et pennestrøk til forat noe av det vesentligste kan gjøres godt igjen. Resten kan vi tales ved om senere. Og de, som nå skal behandle saken, er vel ikke blind for, at det vi vil, er blitt noe av et folkekrav. Det må være slutt med dette nå, sier mannen i gata, og vi nærmer oss såpass stortingsvalget, at han bør høres. Vi vil samtidig legge til: Bli det ikke gjort noe nå, betyr det skjerpert kamp over hele linjen, og den kamp kan bli skjebnesvanger i harde tider som dem, vi nå gjennomlever, og med den stigende missnøye med regjeringens politikk.

Skulle det da ikke være noe å tenke på å styrke den nasjonale front, mens det ennå er tid. Vi vet at de store bundsforvandle ikke har noe imot det, men at de nøler med å blande seg inn i vår egen storvask.

virker mildest talt infantilt. Etter lang overveielse og studering er jeg kommet til, at jeg ikke kan finne noen annen linje mellom disse to «høvdinger», enn den, at de begge, unnatt Berggrav, i mange år satt og vansmekket i et fengsel!

Regnestykke.

Hva blir igjen av regjeringen, når Gerhardsen er gått, og man trekker fra 3 nuller og så en haug(e) med tabber?

Skinnende sol uten puss

Best med SØLV-DESIN

Hvordan man enn snur og vender på denne boktitelen, dessmere absurd og anakronistisk blir den. H. N. Hauge var en nøktern og sindig folkets forkynder, eksponen ten for det beste i menigmanns klistendom, og som aldri blandet seg ukallet bort i uvedkommende ting, — allerminst i politikk.

Berggravs vita er det unødvedig å rulle opp for dette blads lesere, og den nevnte boktittel forandrer intet i vårt syn på ham, men bare på den «historieskrivende» professor. Bokorm.

DET ER SAGT:

«Selvom det er en forferdelig tanke for mange, våger jeg den påstand: Vi som lever i Norge i dag får ikke vite det som faktisk foregår i verden.... Derfor er det nær sagt umulig for norske kvinner og menn å danne seg et fullverdig bilde av de begivenheter som gradvis har drevet oss frem til avgrunnens rand».

(Karl Evang: «Frimodige ytringer» 20. 12. 50.)

....Moralen er: LES «8. MAI».

beskyldte statsministeren og regjeringsrådmann Carl Joachim for landssvik. Og redaktør Jørgen Vogt som i 1947 syntes at ovennevnte rekorddom var altfor mild, han finner dommen av 1951 urimelig høy — Men det er vel de milde dommene øst for Østersjøen som ligger til grunn for sistnevnte vurdering.

En amerikansk kongresskomite

under ledelse av demokraten Madden fra Indiana undersøker nå alle tilgjengelige kilder for russernes bestialske mord på de 11000 polske offiserer i Katynskogen. Våre hjemlige drabanter ville til å begynne med få folk til å tro at det var tyskerne som hadde begått denne forbrytelse, men de måtte surmulende stikke pipen i sekk. Den selvsamme Madden foreslår nå å la undersøkelsene også omfatte kommunistenes masse mord på FN-soldatene i Korea. Var han noe til kar, tok han også med amerikanernes egne herjinger mot sivilbefolkningen i fransk grenseland og i Vest-Tyskland i det gale år 1945.

En ny hetzboble som sprakk

Dagspressen har kunnet fortelle, at den tyske mangemillionær, Hugo Stinnes har fått ordre av de 3 okkupasjonsmakter i Vest-Tyskland om å avhende en del av sitt uhyre imperium av besittelser i Ruhr og andre deler av Tyskland. Blant de 37 virksomheter, som skulle avhendes, nevnes forskjellige kullgruber, jernverk, interesser i skipsrederier og store luksushoteller. Meddelelsen om dette var selvsagt ledsaget av en viss skadefryd — det var jo en tysker som skulle rammes.

Men faktum er, at disse selskaper, som skal oppløses i sine enkelte bestanddeler og som utgjør «Hugo Stinnes GMBH», eies av det store amerikanske selskap «Hugo Stinnes Industries Inc.», som forøvrig har skaffet seg økonomiske interesser også andre steder i Europa. Dette amerikanske selskap må altså nå for å unngå dekartelliseringen avhende alle sine virksomheter i Tyskland, som ikke har noe med kull å gjøre, deriblant sine hoteller.

Hugo Stinnes, som nå er 54 år gammel, bor i sin fødeby Mülheim i Ruhr og er leder for et nytt selskap «Hugo Stinnes Verwaltungs Aktiengesellschaft» som er et rent handelsforetagende. Slik sprakk denne hetzboble!

Utenrikskronikk

„Operasjon eggedosis“

Det store amerikanske tidsskrift «Collier's» har lykkeliggjort sine lesere med et spesialnummer om «den krig som vi ikke ønsker»: krigen mellom USA og Sovjetunionen som bladet antar vil begynne i 1952 med et attentat på Tito og slutte i 1960 med Sovjetunionens fullstendige nederlag.

Tidsskriftet har mobilisert en lang rekke eksperter og bringer en fullstendig oversikt over krigens forskjellige faser. Med den kjempemessige utbredelse som det har, kan man ikke uten videre overse det, selvom mange er blitt forstemt og forbitret over denne utilhyllede krigspropaganda.

Det innledes med en artikkel av den kjente skuespillerforfatter Robert E. Sherwood, mannen som skrev president Roosevelts taler, og fortsetter med artikler av «New York Times»s militære medarbeider Hanson W. Baldwin, den kommunistiske avhopper Arthur Koestler og den ditto uthopper, madame Kosenkina for å nevne noen av de mest prominente. I lange spalter og med farverige bilder beskrives den tredje verdenskrigst forløp og på et av bildene får man enn og se Europaarmeens øverstbefalende, general Eisenhower kapi-

tulere for en av den Røde armés pansergeneraler.

I over et år har «Collier's» forberedt dette stornummer og arbeidet har vært holdt så hemmelig at mange av tidsskriftets medarbeidere kjente det bare under dekknavnet «Operasjon eggedosis».

La oss så se litt mere på innholdet. I krigens begynnelse søper bort Washington, London og Paris av russiske atombomber. — New York og Detroit blir også herjet og Røde arme besetter hele Europa og trenger fram til Den persiske bukt. Den tar også Oslo, mens Danmark ikke nevnes med et eneste ord, men det fremgår av de ledsagende kartar at både Danmark og Sydnorge blir erobret samtidig. Dette var den overraskende begynnelse, — men så vinner USA gradvis overhånd, først i luften og så på marken. Vestmaktene innleder en rekke konsentriske angrep mot det russiske kjerneland, men trenger ikke dypt inn. Ukraina og Moskva blir okkupert, mens den øvrige del av det russiske rike får passe seg selv og ødelegges av borgerkriger.

En rekke dramatiske begivenheter får bred plass. En kjent amerikansk krigsreporter, Lowell Thomas, skildrer et fallskjerm-

angrep i Ukraina, som amerikanerne foretar i 1953 for å ødelegge et atombombepot. Stalins sønn blir tatt tilfange under en rekognosering over Saar og det lykkes russerne å anbringe en bombe i Grand Central Station i New York.

Så følger en rekke artikler om hva som vil skje, når Russland er befriet. Koestler, som er spesialist i slaveleirer, forteller om opprør i de sibiriske fangeleirer, mens madame Kosenkina forteller om kirkens gjenfødelse i Russland. Også den materielle gjenoppbygning skildres idet den skrider hurtig fremover. Pressen blir amerikanisert og åpenbarer svære overskrifter og teatret får amerikansk preg. I Røde hærs teaterbygning, som i 1960 kalles Den nye verdens teater oppføres et storstilet show etter beste Broadwayoppskrift og de olympiske leke henlegges til Moskva som en besegling av vennskapet mellom det amerikanske og det russiske folk.

Hele det bloddryppende nummer av tidsskriftet er tross alt preget av optimisme på verdens vegne, og det er utvilsomt beregnet på å gjøre et visst inntrykk på de få innviede i Moskva som får lov til å lese det. Det vil nok falle en hel del atombomber, — men ikke så mange at ødeleggelse sene ikke kan utbedres forholdsvis hurtig. Og det understrekes, at amerikanerne og britene, som er hovedmaktene i krigen mot Sovjetunionen, ikke hater russerne og at alle parter etter krigens slutt forenes i et altomfat-

tende broderskap. Store hjelpeaksjoner settes i gang for å bekjempe sult og nød i Russland og Kina.

Ja, slik fremstilles det midt under den faldende krigen, og da tidsskriftet trykkes i et opplag på ca. 4 mill., kan man ikke overse det. Det er amerikansk propaganda og redaksjonen uttrykker det håp at det vil være et bidrag til verdensfreden ved å gjøre verdens folkeslag og da særlig Stalin og hans menn begripelige hva en krig av slike dimensjoner vil bety.

En noe eiendommelig detalj kan nevnes. Paris blir ikke bombet av russerne i denne atomkrigen, og årsaken skal være at det er så mange kommunister i Paris, at deres liv må spares! Noen spøkefulle kommentatorer sier, at det kanskje var en god ide å kreve av sivilforsvaret, at det skaffer tilveie så mange kommunister som mulig, da det skulle være den sikreste redning.

Da dette nummer av «Colliers» kom, vakte det sensasjon, men også forbitrelse i mange kretser som fant at det var noe for smart og atskillig for brutalt. — Om russerne blir skremt av disse fremtidsperspektiver vet vi ikke, da det ennå i hvert fall ikke foreligger noen kommentarer, men det kan også ha den motsatte virkning uten at det kommer til å bli uttrykt slik at almenheten får noe kjennskap til det. På det område er vel jernteppet på det nærmeste både lyd- og lystett.

Kjenner De meg?

Jeg heter
Klippfisk
og er
ypperlig middagsmat

Gode, billige bøker til jul.

Av vårt restopplag realiseres til sterkt reduserte priser (tidl. pris i parentes):

Romaner o. l.

Edv. Welle-Strand: Løgnens tre. Ib. kr. 4,30 (13,50)
Asbj. Bratt: En kan ikke gå fra bordet. Ib. kr. 3,40 (9,50)
Bernh. Balsmo: Øya utenfor. Ib. kr. 3,20 (8,00)
A. G. Macdonell: Jeg, En gentlemanns selvbiografi.
Hf. kr. 2,20 (5,80)
Osc. Parland: Forvandlinger. Priselønnet. Ib. kr. 4,00 (12,50)

Reiseskildringer o. l.

L. Heck: Dyrefangst under Afrikas sol. Illst. Ib. kr. 5,00 (12,50)
Gerh. Folgerø: På vikingferd med «Roald Amundsen»
Illstr. Hf. kr. 2,00 (6,00)
R. Gorbøe: Det tapte paradiset. Jeger- og fiskerhistorier.
Ill. Ib. kr. 3,20 (7,60)
F. R. Steuben: Karavanen ved den persiske bukt.
Ill. Ib. kr. 3,00 (7,50)

Barnebøker:

F. R. Steuben: Manitos sønn. Spennende indianerbok.
Ill. Ib. kr. 5,00 (11,80)
O. Arneberg: Til Telemark med Kari og Knut.
Ill. Ib. kr. 1,90 (3,90)
C. H. R. Poulsen: Gullfolket og andre eventyr.
Ill. Ib. kr. 1,90 (3,90)
C. Ruud: Lykken kommer. Eventyr. Ill. Ib. kr. 2,40 (5,50)

Mot forskudd eller oppkrav + porto.
Ved kjøp av 10 bøker ytterligere 20 pst. rabatt.

A/S BOKFORMIDLINGEN, Boks 4052, Oslo-H.

Ny forsvarsminister!

Ommøbleringen innen regjeringen skyldes vel neppe bare «trettethet». Det kan nemlig ikke dekkes over, at det selv innen regjeringspartiet har vært en utbredt misnøye blant de menige velgere med utviklingen. De gyldne løfter fra «frigjøringsdagene» har nemlig ikke svart til forutsetningene og løftene. Og mange var det vel som mente, at det ville komme «stekte duer» i munnen på folket, bare man fikk tyskerne ut av landet. Ommøbleringen har neppe styrket regjeringen, og en skuffelse for en stor del av folket var, at forsvarsminister Hauge ikke fulgte samtidig ut av regjeringen. — Han har manglet forutsetningene for å dekke stillingen, men han var en dyktig kar til å albue seg fram til statsrådsburetten. Utenom sine manglende kvalifikasjoner for stillingen har han lagt for dagen en usedvanlig stahet i sitt samarbeide med de høyeste militære sjefer. Derfor har så mange av de høyere militære sjefer søkt seg vekk fra det nærmeste samarbeide med hr. Hauge. De ville ikke være med å dele ansvaret og de mange klager over hvor dan forsvarsmillionene anvendes. Hauge burde ha fulgt sine høyeste offiserers råd og ikke opptrådt fullt så diktatorisk. Dette var Hitlers feil i Tyskland og senere har skremt.

Hauge går innen nyttår, som bebudet, hvis vårt forsvar skal få den tillit som er nødvendig for vår forsvarsberedskap. I denne tid trenger forsvaret all den tillit det kan oppnå for å vinne tiltro i hele folket — ikke bare innen A-partiet. Hvem A-partiet tenker å bytte hr. Hauge ut med er ennå i det blå. Men det er ett navn som burde komme i forgrunnen, nemlig Per SKOTTE, som forøvrig er kaptein og redaktør av Befalsbladet. Hr. Skotte har gått gradene fra Underoffisersskolen og er en meget dyktig militær. Hadde han vært satt til forsvarsminister i Nygaardsvolds første regjering, istedetfor Fr. Monsen, så hadde vi neppe hatt en slik vettlaus ledelse av forsvarsdepartementet før 1940. Vi hadde muligens derved vært spart for den tyske invasjon her i landet. Hr. Skotte er vistnok fremdeles lektor ved et Oslo-gymnas. Han har i utpreget grad de kvalifikasjoner som skal til for å dekke de krav som kan stilles til en norsk forsvarsminister. Men han er kan skje ikke den partitraver som skal til for å nå høyest op på «kransekaka». Dog vil hans uomtvistelige dyktighet som militær bety langt mere, hvis det er det bærende statspartis mening å favne videst mulig for å gjenvinne den tillit som er uomtvistelig nødvendige.

«Jeg var Quislings sekretær»

Jeg er gjennom tallrike brev og henvendelser blitt gjort oppmerksom på at boken er vanskelig å få kjøpt ut over landet. Interesserte kjøpere bes sende mig nedenstående bestillingsseddel i utfyllt stand, og jeg skal sørge for at boken omgående vil bli tilstillet.

BESTILLINGSSEDEL.

Til HAFRANK, Nordstrandshøgda p. å.
Undertegnede bestiller herved eksemplar(er) av boken «Jeg var Quislings sekretær» tilsendt mot postoppkrav.

Pris kr. 18,70 plus porto.

Navn:

Adresse:

(skriv tydelig).

Bestill dressen hos oss

sydd etter mål. Den blir både bedre og billigere enn om De kjøper den ferdig i en forretning. Skriv etter tøyprøver og målskje ma. Oppgi farge og omtrentlig pris pr. meter. 20 års praksis — og godt renome for vårt arbeide.

Sporssem Konfeksjonsfabrikk

AUKRA.

Glimt - -

En amerikansk soldat som noen dager før krigen i Italia sluttet deserterte fra sin avdeling og siden har skjult seg i Genova som havnearbeider, er blitt fakkert og av en krigsrett i Frankfurt dømt til 25 års tukthus.

Mr. Orville Wallace fra Detroit må nå stå til ansvar for vanæring av flagget. Han hadde benyttet et sammenrullet amerikansk nasjonalflagg som pute i sin bil, «for ikke å skitne til buksen sin».

Den 4. november slet det brasilianske slagskipet Sao Paulo seg fra sine slepere i Atlanterhavet. Ombord befant det seg kun 6 manns besetning. Siden er skipet ikke sett og letingen er nå oppgitt.

Tyskere som vender hjem fra Romania beretter at den rumenske hær har overtatt arbeidet med å «flytte» det tyske mindretall i Romania. De fordreves personlige eier deler tilfaller staten.

Russland regner med å få en uvanlig hard vinter i år. Nord i landet og i Sibir er det allerede 4 uker før frosten pleier å sette inn, målt 45 gr. De store floder er allerede tilfrosset og dette har skapt store vansker for trafikken.

General Remer som for en tid siden ble dømt til 4 mndr. fengsel for å ha fornermet Ade

†
Min inderlig elskede hustru, vår gode mor
Louise Stephanson
f. Friherinde von Elverfeldt
døde den 18. november og ble bisatt 23. 11. 1951.
Fjelle gård i Onsøy.
Carl Stephanson
fhv. generalkonsul.
Carl Ludvig Stephanson.
Anne-Lise Sandberg.

Stilling søkes.

Tidl. A-T befall, 28 år, m. handelsgymnas og engelskartium ønsker arbeid. Allsidig praksis, vant arbeidsleder. Bil. mrk. «Alt har interesse nr. 345».

Juletrær.

Et større eller mindre parti trær på rot ønskes kjøpt. Helst i Østfold-Vestfold.

CHR FURUSETH, Nykirke.

Jeg ønsker ny stilling.

Frontkjemper, 29 år, m. artium og 1/2 årig handelsskole

„Speielen“

heter det nye vittighetsbladet for alvorlig spøk og spøkefullt alvor. Ola Synesvarden og Torolv Fanebust står for løyerne. Motto: Speielens humør gir så godt vigør, at du nesten aldri dør! Karameller og nysepulver på kjøpet!

Spør etter Fanebust-Speielen i kioskene.

N.B.: Desembernumret går som pengene i statskassa!

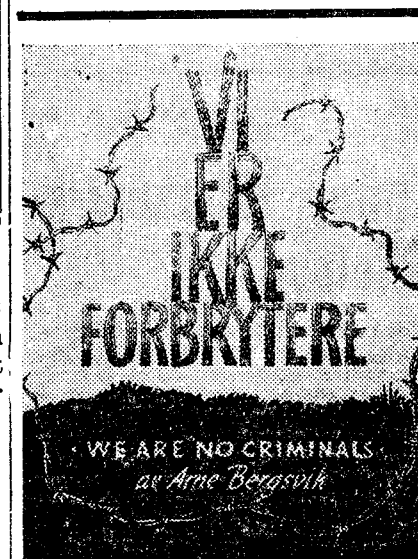
Prima nysaltet uer leveres i tønder innveiet 90 kilo prompt fra lager.
Prima skinn og benfri klippfisk i kilopakker med påtrykte matoppskrifter
anbefales handlende og forbrukere i kasser a 50 og 30 pakker.
Telefon nr. 1630.
Telegramadresse: HAVNERAAS.
Otto Ottesen Havneraas A.S.
Kristiansund N.

Realisasjon.

Grunnet overgang til utelukkende å arbeide for vårt blads interesser, realiseres resten av literatur jeg har forhandlet i løpet av 14 dager med opptil 50 prosent rabatt.

Det omfatter alt av literatur om «rettsoppgjøret», foruten en del reiseskildringer, romaner, en biografi, dikte omfattende navne som Fjeldvik, Berger, Davik, Granberg, Weltzin, W. Sejersted, romaner av Hollander, Larssen, Qvernstrøm, Rombach, dikte av Welhaven, biografi av Brentanos. Reiseskildringerne i seriebind. — Prisliste sendes gratis. Skriv til THORGER WIH, Maridalsveien 205, Oslo.

«ARENA» (Kristen Revy), nytt uavhengig tidsskrift for Bibel og Kristenliv, Helse og Lægekunst, Saga og Samfunn, 16 kvartalsider a 3 spalter hver måned. Kr. 13,00 pr. år, 7 pr. halvår. Abonner! Averter! Kommissjonærer ønskes overalt, bra provisjon.
OLAV FARSTAD, «Bivrost», Kopervik.

Les i JULEN vårt politiske testamente og oppbevar det godt til barn og barnebarn. Kr. 10,00 franco.
ARNE BERGSVIK,
Kapp, Toten.

Julegaver.

Til jul.

Faye & Quam:

«DJALA DEN DUMME». Marokkanske eventyr for voksne. (Kamban-bok). Utstyr: Harald Damsleth.

En humoristisk bok av verdensformat, festlig illustrert i stort format.

Kunstbind: kr. 5,35 (tidl. 14,25)
Heftet — kr. 4,00 (tidl. 11,50)

Julebestillere av min. 10 bøker (og forhandlere) innrømmes 20 pst.

Bokformidlingen, box 4052, Oslo—H.

«Konsentrasjonsleiren Ilebu»

167 sider. Pris kun kr. 5,00.
T. Werner, postbox 1704, Oslo.

BESTILLINGSSEDEL.

Jeg bestiller herved boken «Konsentrasjonsleiren Ilebu» sendt som postoppkrav. Kr. 5,00 plus porto.

ret og de mange klager over hvor dan forsvarsmillionene anvendes. Hauge burde ha fulgt sine høyeste offiserers råd og ikke opptrådt som forsvarskonsjonesminister. Hitler var Hitlers feil i Tyskland og sporene har skremt.

Man får imidlertid håpe, at hr.

Da Halvdan Koht var mer historiker enn diploma!

«... Det er framifrå lærerikt å følge koss England vann koloniar år fra andre rike:

Det tok til med å trengje seg inn i handelen deiras, med sjørøving og smugling — ein røverhovding som Francis Drake kunde beint fram bli engelsk nasjonalhelt — fordi han tente nasjonale handelsformål, — og då det ikkje kunde nå fram med slikt, — laut England ta koloniane frå dei andre, — eller i minste — som med Sør-Amerika — hjelpe til å slite laus ifrå moderlandet»...

Halvdan Koht i «Syn og Segn», årg. 1914, s. 390.

For kort tid siden så man meget pessimistisk på mulighetene for å få i stann en spansk-amerikansk avtale om baser i Spania, men nå forlyder på vel underrettet hold i Washington at den amerikanske militærdelegasjon som har oppholdt seg nesten i tre måneder i Madrid, vil anbefale at det innledes offisielle forhandlinger om fly- og marinebaser i Spania. Konkrete forslag ventes sendt til den spanske

De kommer, de kommer!

Våre utenrikskronikker, som våre lesere forhåpentlig oppbevarer, har vi redegjort for stillingen i Thibet. Nå forteller pålitelige kilder i Kalimpong i India at kineserne ikke bare er dratt inn i Lhasa, men at flere hundrede mann kinesiske tropper rykket inn i Thibet, men dessentret Gynatse ved grensen mellom Thibet og India. Det er den første troppebevegelse mot syd etter at de kommunistiske kinesiske tropper rykket inn i Tsibet, men det blir neppe den siste. Siden Det britiske imperium mistet sitt ansikt i Østen er alt tenkelig, og India skjelder for det som kan komme, hvis Moskva befaler. De kinesiske tropper er så mekanisert, at fly kaster ned mat og andre forsyninger til de marsjerende soldater, hvis mål er den indiske grense — foreløbig.

regjering fra det amerikanske utenriksdepartement om noen ganske få uker, antagelig allerede før jul. General Franco har ennå ikke gitt beskjed om den pris han forlanger for basene, men det er helt på det rene at han vil kreve en ganske betydelig finansiell og militær støtte fra USA. Spørsmålet om Gibraltars skjebne er heller ikke «tatt av dagsordenen».

in, malt 40 gr. de store hoder er allerede tilfrosset og dette har skapt store vansker for trafikken.

General Remer som for en tid siden ble dømt til 4 mndr. fengsel for å ha fornermet Ade nauer og medlemmer av Bonn-regjeringen «ble putta inn» den 27. november.

Den person som i 1942 hjalp den franske general Giraud med å flykte fra krigsfangenskapet i Königsstein ved Dresden og siden smuglet ham over den sveitsiske grense, har begått selvmord. Mannens navn var Henri Kupfer.

Den kjente amerikanske forfatter John Gunther hevder i det siste nr. av tidsskriftet «Look», at general McArthur's store taler fra den tid han var U.S.A.'s generalstabssjef, alle sammen var skrevet av Eisenhower som dengang var en ukjent major i Mc Arthurs stab.

Sovjetsonens statsminister Wilhelm Pieck har meddelt befolkningen i østsonen at han ikke ønsker blomster eller gaver til sin 76. Geburtsdag den 3. januar. Det vil ikke finne sted noen festligheter.

Bukken og havresekken

FN har til hensikt å sette ned en 3-manns komite for å undersøke i hvilken grad våre siviliserte og demokratiske stater befatter seg med å sette folk i tvangsarbeid. Som bekjent ble det for et par år siden fra samme hold sendt rundt en liknende forespørsel til medlemstatene, og med kledelig beskjedenhet ble det dengang fra Norge svart at — nei, å langt ifra,

samme behandling, pint av varme og tørst. Vi bønnfallt vaktene om vann, men de bare hånte oss. Når vi besvimte slo de kalt vann på oss. Det var skittent overalt og vi ble aldri tillatt å vaske oss. Våre betente øyne gjorde grusomt vondt, og vi besvimte stadig. Hvert minutt eller deromkring ble døren åpnet og soldatene skjeldte oss ut og slo oss. Når døren ble åpnet måtte vi stå under giv akt med ryggen til døren. To tallerkner med mat, krydret med salt, pepper og sennep, for å gjøre oss tørstere ble servert oss daglig. Vi måtte spise i mørket på gulvet. Dog var tørsten den største lidelse, da den hindret oss i å sove.

I denne tilstand ble vi bragt for retten. Jeg besvimte og ble bragt til bakte til sellen. En sersjant med skitne negle lavde en flenge ved den ene brystvorten og jeg fikk blodforgiftning. Legen behandlet meg brutalt og desifiserte ikke engang såret. Forfatteren siterer en rekke liknende episoder i sin bok.

Freda Utley uttaler: at majoriteten av de tiltalte i Dachau-saken ble torturert før de tilslutt ble bragt for retten og at de var i en svekket tilstand på grunn av slag og sult. Dertil kom at de vanligvis ble nektet en hver mulighet for å forsvare seg i retten. De ble ikke underrettet om hva tiltalen mot dem gikk ut på før noen timer før saken kom opp, i beste fall ble de underrettet noen få dager i forveien og hadde derfor ingen mulighet for å kalle inn forsvarsvitner.

Videre skriver hun: «Sjokket for tyskerne var desto større, da de hadde ventet seg, at russerne ville gå lovløst og brutalt fram — men hadde trodd at amerikanerne ville behandle dem anstendig. I dag er

ny stilling.

Frontkjemper, 29 år, m. artium og ½ årig handelsskole, ønsker ny jobb, gjerne ved hotell. Solide språkkunnskaper. Bill. mrk. «Dannet nr. 352».

PELSKÅPER.

BLUEBACKS, sort og brun ... kr. 1350,00
WHITECOATS, sort og brun kr. 1350,00
SEL, kort, diag. og striper kr. 900,00
Flotte modeller — varme — sterke — billige. Returrett. Sendes uten oppkrav. Oppgi stør. Postboks 1493. — Oslo.

denslags vederstyggelighet forekommer ikke her. Ikke over hodet!

Nåvel! Det er jo noen tusen av oss i dette land som har nytt den tvilsomme ære å «tvangsarbeide» for fredens og demokratiet Norge. Vi kunne kanskje også hatt grunn til å gi et ord med i laget.

Som medlem av 3-manns komiteen akter imidlertid FN å oppnevne bl. a. høyesterettsjustitiarius Pål Berg. Og da vil vi sikkert få en anledning. Han vet jo nok — kanskje bedre enn de fleste — hvor han skal finne oss.

For — det er vel ikke meningen fortsatt å ture fram med å nekte for faktum? I så fall får de herrer ha oss unnskylt at vi tar saken i vår egen hånd og bringer sannheten fram slik som vi finner at det bør gjøres.

H. N. H.

Kapp, Toten.

Julegaver.

Forstå din tid gjennom **HISTORIENS STØRSTE FILOSOFISKE VERK.**

Fr. Nietzsche:
«Således talte Zarathustra»
En bok for alle og for ingen. Oversettelse: Per Schulstad. Utstyr: Harald Damsleth. Innb. i kunstbind kr. 13.50.
Bestillere før 5. desbr. får boken tilsendt franko mot å innsende kr. 10,00 til
Bokformidlingen, box 4052, Oslo-H.

Flink mann

kan få fast arbeide nå i skogen, siden på høvleri og sagbruk. Hybel skaffes. Fra nå eller begynne etter nyttår.

Baastad Sag & Høvleri, Tlf. 73. Båstad p. å.

Fra nyttår

trenger jeg selgere for større eller mindre distrikter. Salget må foregå direkte til kunde. Bill. mrk. «Provisjonsbasis nr. 350».

BESTILLINGSEDEL.

Jeg bestiller herved boken «Konsentrasjons. Ileb» sendt som postoppkrav. Kr. 5,00 plus porto.

Navn:
Adresse

Vekkerur

Kr. 18,10 — 25,50 — 34,10.
Sendes mot oppkrav.
Urmaker R. Gjessing, Drammen.

OBS Flettverk OBS

Gjærdefabrikken GREI, Kolbotn, leverer førsteklasses flettverk i alle dimensjoner. Bestilling for levering til våren mottas nå.
Thor H. Sandorf.

Hallo Oslo

Abonnemang og annonser kan ordnes hos **Thorger Wiik** Maridalsvei 205. Gi beskjed i tlf. nr. 41 45 64.
«8. Mai».

(Forts.)

«8. Mai»

kronikk 30. november 1951

Freda Utley:

Hevnens høye omkostninger.

I nr. 43 offentliggjorde vi første del av Freda Utleys bok «The high cost of Vengeance». Her følger anmeldelsens siste del.

I en edfestet erklæring undertegnet Hans Smith 25. juni 1948 angående den behandling han var utsatt for i tiden 17. september til 3. oktober 1945, leser vi:

7 stykker av oss ble transportert fra leiren ved Bad Eibling til Oberwesel, hvor vi nøkne ble kastet inn i trange fangeseller. Sellene målte 6,5 x 10 fot og hadde ingen vinduer eller ventiler. Her ble det stuet inn 3 eller 4 fanger. Veggene, taket og døren var dekket med asbestplater. På den ene vegg var der en elektrisk ovn på 2000 watt, denne ble regulert utenfra og hadde tre trin. — Når vi gikk på W. C. måtte vi løpe snissrot mellom to rekker amerikanere som slo oss med remmer, kosteskaft, stokker, bøtter, bandolærer og pistoltasker — for å få oss til å falle omkuld. Våre hoder, øyne, kropp, maver og genitalia ble voldsomt skadet. En mann sto også på W. C. og slo og spyttet på oss. På turen tilbake til sellene fikk vi den samme behandling.

Temperaturen i sellene var 180 Fahrenheit (60 c.) eller mer. De 3 første dagene fikk vi bare en kopp

vann og et lite stykke brød pr. dag. Vi svettet de første dagene uopphørlig, men så stoppet svettingen. Vi ble holdt lenket rygg mot rygg stående i timevis. Vi led skrekkelig av tørst, av mangel på blodsirkulasjon, og av lammelse i hendene. Fra tid til annen ble det slått vann på den nesten rødgledende plate så sellene ble fylt av damp. Vi hadde vanskelig for å puste. Hele tiden var sellene uten lys når bortses fra at de amerikanske soldater slo på en flere hundre watts pære som tvaig oss til å lukke øynene. Vår tørst ble mer og mer grusom, leppene sprakk tungen ble stiv, vi ble apatiske, vaklet eller brøt sammen. Etter å ha gjennomgått denne tortur i flere dager, så ble det delt ut et lite ullteppe til å dekke vår nøkenhet og vi ble drevet ut i fangegården. Bakken var dekket av grus og stein og vi ble igjen slått og tilslutt drevet inn i sellene med blødende ben. — Mens vi var anpustne ble brennende sigaretter stukket inni munnen på oss og hver av oss ble tvunget til å spise opp tre-fire stykker. Imidlertid fortsatte de amerikanske soldater å pryle oss. De slo oss i hodet, øynene og ørene. Da vi kom til bakte til sellen ble vi puffet mot den glødende ovn, så huden ble full av blommer.

13 dager og netter fikk vi den

ning som er tidligere ukjent i Europas historie. Siden dengang har vi påtvunget den tyske økonomi byrder ved rekvisisjoner og tvangspålegg som går langt utover hva Haagerkonvensjonen tillater.

Vi leser med interesse hva forfatterinnen forteller om Bochum-saken. Her ble flere hundre tyske arbeidere arrestert og dømt til fengselsstraffer — fordi de nektet å delta i demonteringen av bedrifter.

Forsvareren fremholdt at Haagerkonvensjonen forbyr okkupasjonsmakten å tvinge noen til å handle i strid med la: dets interesser. Og han fremholdt også, at bruken av tvangsarbeidere ble betegnet som en «Forbrytelse mot menneskeheten» av Nürnbergdomstolen. Men den britiske domstol svarte, at tyskerne ikke hadde noen rett til å henvise til Haagerkonvensjonens Landkrigsreglement, fordi det var bestemt i Nürnberg, at internasjonal lov ikke kom til anvendelse på tyskerne. Da den tyske forsvarer fremholdt, at det i Nürnberg var blitt uttalt, at enhver skulle handle som hans samvittighet påbød ham og nekte å lyste ordre fra oven, hvis disse var i strid med hans samvittighet, svarte den britiske domstol, at ingen tysker under noen omstendighet hadde rett til å være ulydig overfor Militærregjeringen, som hadde absolutt autoritet. I denne som i mange andre henseender har brittene og amerikanerne adoptert de prinsipper som de slagne nazister anvendte. Disse utdrag er bare en smakebitt på hva Freda Utley beretter i sin bok. Boken inneholder tusener av opplysninger om hvordan folkestyrets menn praktiserer sine demokratiske metoder. Det ene ste som er gledelig å notere seg, er

at der fremdeles hersker såpass trykkefrihet i USA, at en slik bok kan trykkes og selges.

Freda Utley fortjener en takk fra alle dem der har vært utsatt for de demokratiske etterkrigs rettsmetoder. Man fylles forakk for den forbryterbande som under utfoldelse av så meget hyklen har voldtatt Europa og for all tid har kompromittert ordet demokrati. Fremtiden kommer sikkert til å vise, at det såkalte demokrati bare er en overgangsform til bolsjevisme. Og man har god grunn til å anta, at den klikk, som i sin tid utformet det demokratiske system og påførte vår sivilisasjon denne styreform, hadde for øyet — at dette med tiden kunne vries om til kommunisme.

Hva har egentlig Vesten å bebreide Sovjet-Unionen, når den selv i seiersrusen har anvendt bolsjevistiske metoder. Det norske folk fikk ikke anledning til å delta i plyndringen av Tyskland. Men til gjengjeld fikk de lov til å plyndre sine egne landsmenn ganske grundig. — Så Norge har intet det skal ha sagt de andre demokratier.

Demokratiet har utviklet seg til et tvangsstyre i alle land. Og grunnen til at denne elendige styreform blir oppskrytt og oprettholdt er, at så mange sjarlataner lever av bedraget og utbytter folket. Men forhåpentligvis vil dette system også bli knekket før folkene bukker under. Når et system går over i sin parodi viser historien at der kommer en avsløning. Hvorvidt det skal bli bolsjevisme eller om det vil lykkes vestens folk å ryste av seg partipolitikken før det er forsent vil de nærmeste år gi svar på.

Observatør.

Er De idag en tilfeldig leser av «8. Mai» så bli imøgen en fast abonnent.

Frankrikes administrasjon av Marokko

Den arabiske blokk påstår at Frankrike har brutt FN-pakten og menneskerettighetene

Et av de mange ømtålelige spørsmål for FN var den arabiske blokks påstand om at Frankrike hadde brutt FN-pakten og menneskerettighetene i sin administrasjon av Marokko. Spørsmålet var opppe til behandling fredag 8. november i arbeidskomiteen og ble etter en hektisk diskusjon utsatt «inntil videre». Selv Norge stemte for denne utsettelse, og det bør man merke seg, selv om FN-arbeidet ellers går de fleste over hodet. — Det var for å tekkes den store kolonimakt, at spørsmålet ble forlatt uten noen virkelig avgjørelse og det har selvsagt skapt stor bitterhet i de arabiske kretser, hvor tilliten til FN ikke er overvettets stor på forhånd.

Vi skal se litt nærmere på denne sak, da den ikke er ferdig med FN's valne behandling av den.

Da general Eisenhower for noen tid siden inspiserte den amerikanske flåte i Middelhavet, kom han med en uttalelse som fikk det til å løpe kaldt ned etter ryggen på både franskmennene og englenderne. Vi, sa han, må ikke glemme den muhamedanske verdens legitime interesser. Det gjelder for Middelhavet som for de veldige områder som strekker seg fra Dakar til Philipinerne. For hvis vi glemmer dem, kan vi ikke stå ved vårt løfte om at vi ikke har til hensikt å beherske noen.

For riktig å forstå betydningen av den klage som Den arabiske liga hadde sendt til FN og som går ut på at

Frankrike ganske unødvendig hadde forlenget sitt protektorat i Marokko og at Frankrike forøvrig ved den måte hvorpå det hadde utøvet sitt styre, hadde krenket menneskerettighetene. Da Eisenhower talte om den muhamedanske verdens «legitime interesser» kunne det tydes som om USA ikke uten videre ville stå på Frankrikes side i denne sak.

Vi vet nå, at FN sviktet i denne sak, men det forhindrer ikke at Eisenhowers uttalelse har vært til oppmuntring for de marokkanske og tunesiske og for dens saks skyld også for de egyptiske nasjonalister. Særlig gjør dette seg gjeldende i Marokko, hvor amerikanerne med Frankrikes samtykke har opprettet noen av de største luftbaser i verden. Noen tusen amerikanske flyvere med familie er stasjonert i og omkring Casablanca og de andre store havnebyer ved den afrikanske vestkyst. De er rikere enn franskmennene, deres utrustning er bedre, deres fly de mest imponerende i verden. Det er derfor ikke så underlig at den innfødte befolkning har fått stor respekt for sine gjester og at respekten er tilsvarende avtagende for franskmennene.

Amerikanernes interesser i Nord-Afrika er ikke så lett å forklare. — Økonomisk betyr dette land nesten i det for USA, men militært betyr det meget. Det vil si, at USA ønsker ro og orden slik at basene kan få være i fred. Denne ro og orden er for så vidt

avhengig av at englenderne befinner seg i Suez og franskmennene i Marokko, Alger og Tunis. Trekker de to gamle kolonimakter seg ut, vil det i hvert fall ikke gavne ro og orden i første omgang og derfor regner man med at USA gjerne ser at de blir hvor de er.

Men på lang sikt ser dette annerledes ut. Fra gammel tid finnes det i USA en antiimperialistisk tradisjon og den er først og fremst vendt mot England, men har også sin brodd mot Frankrike. Amerikanerne, som selv i sin tid befrikk seg fra fremmedherredømme, finner det rett og rimelig at også andre folkeslag forsøker å gjøre det samme. Dessuten tror de som realister ikke på at man i det lange løp kan opprettholde et styre som den innfødte befolkning ikke vil ha. Og som følge av dette prøver de å sikre seg i tide ved f. eks. å tre i forbindelse med selvstendighetsbevegelsen i Marokko, hvis ledende menn har begynt å rådfre seg med amerikanske diplomater og militære. Samtidig legger amerikanerne et visst press på franskmennene for å få dem til å gjøre visse innrømmelser. Det er da også tegn til at det franske styre i Rabat begynner å forstå. Således gikk general Juin for han trakk seg tilbake som generalguvernør med på å tillate dannelsen av lokale rådsforsamlinger som kan komme til å utgjøre kimen i et nasjonalt parlament. Den nye generalguvernør, general Guillaume, synes å være betydelig mere liberal enn sin forgjenger og for søker å tilveiebringe et godt forhold også til sultanen som sympatiserer med nasjonalistpartiet.

Men samtidig har Frankrike med FN-kongressen for øye sikret seg mange nok meningsfeller til å holde det gående. Medvirkende hertil er situasjonen i Egypt, som har skremt mange og som har ført til en tilnærmedelse mellom Frankrike og England — noe som vel gjorde utslaget da FN komiteen «utsatte» saken. Vi tror, at det er kortsynt politikk, og vi er ikke fornøyet med at Norge ditte med de store i en sak som denne. Men med den nåværende utenriksledelse er det vel ikke mere å vente.

Men samtidig har Frankrike med FN-kongressen for øye sikret seg mange nok meningsfeller til å holde det gående. Medvirkende hertil er situasjonen i Egypt, som har skremt mange og som har ført til en tilnærmedelse mellom Frankrike og England — noe som vel gjorde utslaget da FN komiteen «utsatte» saken. Vi tror, at det er kortsynt politikk, og vi er ikke fornøyet med at Norge ditte med de store i en sak som denne. Men med den nåværende utenriksledelse er det vel ikke mere å vente.

Oppsigtvækkende Krav om Revision af alle Domme afsagt efter tilbagevirkende Straffelove

«Nationaltidende» og «Aftenbladet» opplyser, at oppimot 150 kjente personer med tidligere høyesterettsdommer P. C. Poulsen i spissen i nær fremtid vil henvende seg til regjering og Riksdag med krav om en fullstendig revisjon av samtlige domme, som er avsagt med tilbakevirkende kraft. Overfor «Aftenbladet» opplyser høyesterettsdommeren, at man «innledningsvis tar avstand fra de former, rettsoppgjøret har hatt, og de resultater, de har ført til».

Kravet om revisjon fremsettes etter de prinsipper, som er fastlagt i De forente Nasjoners, med Danmarks stemme, forbud mot tilbakevirkende love. Bladet spør høyesterettsdommeren, om det vil være mulig å ta de mange saker opp til ny behandling, og han svarer, at det er hensikten, selv om mange muligens ikke er «interesserte i å få deres sak tretvilet opp påny, og man må gå ut fra, at revisjonen ikke kan føres igjennom uten initiativ fra de pågjeldendes side. — Men naturligvis kan der skje en revisjon, og jeg mener, at alle arter av ekstraordinære saker bør revideres».

er den kommende aksjon oppsiktvekende, fordi man her for første gang innrømmer, at begått urett naturligvis skal gjøres god igjen, og et sådant selvfølgelig er overkommelig i et land, som vil kalle seg rettsstat. I mange tidligere henvendelser er man ikke gått stort videre enn til å si, at det, som er skjedd, er beklagelig (f. eks. Hal Koch), men at det var politisk ugjennomførlig å endre det til bunns, hvorfor man måtte nøyes med å lindre, hvor man kunne.

Dette nærmest uforståelige syn har man nå, etter hva høyesterettsdommer Poulsen gir uttrykk for, brutt med og vil kreve den rett, som tilkommer enhver borger i et normalt samfunn med en regjering, som ikke lar seg diktere av skjulte rettsnedbrytende krefter.

Spørsmålet om omkostningene for landet ved en revisjon, som gir 5. mais ofre deres tapte rett tilbake, har sikkert virket avskrekkende på mange, som ellers nok ville støtte kravet om rettferdighet, men disse omkostninger blir etter vår mening ikke på langt nær så store, som der almin-

Lov til å brenne — men ikke til å bygge

Tvangsstaten i aktivitet overfor en tiltaksmann

En arbeidsmann i Vestby kjøpte i fjor en del tyltver tørrgran på rot. Han hadde ment å bruke dem til ved, men ved nærmere ettersyn syntes han de var for gode til å brennes. Så lot han dem skjære opp til materialer og bygget seg et beskjedent lite hus av «veden». Han hadde nemlig kone og flere barn, men bare et eneste rom å bo i. Det ble ikke flott huset, men det ble da et lite hus — og et forholdsvis lunt hjem for

Men mannen hadde ikke regnet med tvangsstaten. Han hadde svevet i den villfarelse at i et fritt samfunn kunne ingen nekte ham å bygge seg en liten stue med sine egne never og av sin egen ved. Derfor hadde han heller ikke søkt løyve. Og så slo statens lange arm ned på ham. Hvis han hadde brent tørrgranen som ved, ville alt vært i orden og han ville den dag i dag vært en plettfri mann i samfunnet, men han hadde

Ser du sannheten — si den uten omsvøp

Rettssak mot medlemmer av den danske 9. april regjering

Danske blad kan fortelle, at det muligens vil være grunnlag for å reise riksrettssak mot medlemmer av den danske regjering som var ved r. akten, da tyskerne marsjerte inn i Danmark 9. april 1940. Spørsmålet kan bli aktuelt i inneværende riks-dagssamling da man regner med at den parlamentariske kommisjon omsider vil være ferdig med sitt arbeide.

Når det har tatt så lang tid, skyldes det flere faktorer. Dels har viten skapsmennene hatt et stort arbeide med gjennomgåelsen av dokumentene dels har det vært trykningsvanskelig heter og dels har det manglet tillatelse fra seierherrene — de tre vestlige stormakter — til offentliggjørelse av dokumentene.

Store forventninger stiller man dog ikke til muligheten for riksrett, idet sosialdemokraten (slik som våre egne) og de radikale utvilsomt vil batigatellisere alle de adværslor som kom til de danske ansvarlige om den tyske okkupasjon. Staunings og Munchs minne skal vernes og da brukes alle midler også fortielsen. Vi kjenner oss så godt igjen.

SPAMANNEN.

I slutten av august 1946 uttalte daværende riksadvokat Arntzen: «Jeg føler meg temmelig sikker på at når 1947 begynner, vil påtalemyndighetene og politiet ha avvirket praktisk talt alle saker som kommer inn under betegnelsen rettsoppgjøret. Men med et viktig unntak: profitørsakene». (Se «Verdens Gang» 30. august 1946).

Nå fortelles det at den bebudede stortingsdebatt om det politiske rettsoppgjør, skal bli den siste.

Vi tror ikke at man skal stole så alfor meget på spåmennene. — Tiden for det store generaloppgjør er nok ikke inne, men det skal komme. Ennå er ikke alle jomsvikinger døde.

Dobbeltmoral

FARMAND, organ for forretningsstanden, har i nr. 43 for 27. oktober en artikkel med overskriften «Det gjelder rettferd». — Innledningen til artikkelen er meget bemerkelsesverdig, den lyder: «Under krigen lærte vi for første gang å frykte politiet. Det sersket en form for etterforskningsarbeid som skremte. Det å «bli fri igjen» stod vel for de fleste nettopp som noe synonymt med å bli fri for denne frykt. Da det under rettsoppgjøret ble hevdet at vårt eget politi brukte metoder som minnet om de tyske, hadde vi vanskelig for å tro at dette var riktig. Men vi var også i stand til å vise overbærenhet om en enkelt for ivrig politimann hadde gått over streken. Vi så på det som et utslag av forståelig oppjaget stemning, en beklagelig foreteelse, men et engangsfenomen. Vårt politi og våre myndigheter var ikke slik. Dess verre — kritikken av politiet har holt seg. Det blir stadig hevdet at det ikke er nøieregnende nok, at det for enkelte politifolk gjelder «å oppklare saken» for enhver pris. Vi har også inntrykk av at den åpenhet, den vilighet til å gi opplysninger, som før preget politiet nå er en saga blott». Sakens forhistorie er i korthet føl-

gende: En person A. B. ble pågrepet på det kontor hvor han arbeidet av 7. — 8 politimenn og innsatt i varetekt, sikket for overtreddelse av valutabestemmelsene. Dagen etterpå ble han løslatt av forhørsretten. Etter løslattelsen ble A. B. gjentagne ganger innkalt til politiet for avhør.

I anledning arrestasjonen kunne Dagbladet den 25. august fortelle:

«Valutakontrollen arbeider etter metoder som brukes i etterretningstjenesten ellers, den går så langt, at den har rapporterer innenfor fem maer og institusjoner som kan tenkes å drive med valutatransaksjoner».

Ved denne anledning ble Farmand hisset til død. Siden 1. sept. har bladet i hvert eneste nummer omhandlet saken under hovedtemaet: Er arrestasjonen av A. B. en følge av at der under etterforskningen er brukt rapportører, eller om man vil spioner og angivere? Handelsdepartementet og politimesteren i Oslo har i tur og orden forsikret at så ikke er tilfelle. — Men Farmand har ikke latt seg nøye med dette, og i nevnte artikkel begyner vi å skimte de svake konturer av en kontordame.

Et folk uten skamfølelse

Samme dag som den Sovjet-russiske note ble offentliggjort, kunne man lese i avisene, at ved dom var nå frontkjempernes og Røde Kors søstrenes midler i Oslo Sparebank inndradd, konfiskert til fordel for Statskassen. Disse penger ble i sin tid satt inn på konto for at de frivillige skulle ha noen kroner i den første tid, når de vente tilbake fra sin frivillige innsats mot bolsjevismen.

Det vil i denne forbindelse være av interesse å sitere hva McCloy, den amerikanske høykommissær i Tyskland — uttaler i forbindelse med benådningen av Alfred Krupp. Han uttaler følgende i Information Bulletin for februar d. å.:

En side av denne sak er enestående, nemlig konfiskasjonsdommen i tilknytning til fengselsstraffen som Krupp er idømt. Dette er det eneste tilfelle av konfiskasjonsdom mot noen tiltalt av Nürnbergdomstolene. Endog de som er funnet skyldig i personlig deltakelse i de mest avskyelige forbrytelser, er ikke idømt konfiskasjon av deres formue. Jeg er tilbøyelig til å tro, at konfiskasjon i dette eneste tilfelle betyr en diskriminering av denne tiltalte, som er urettmessig ved betraktning av dette spesielle tilfelle.

Alminnelig konfiskasjon av formue er ikke et vanlig ledd i vårt juridiske system og er i sin alminnelighet i strid med den amerikanske oppfattelse av rettferdighet. Det udfalt dommer Jackson, da

I den nevnte artikkel bekjenner Farmands redaktør seg utvetydig og offentlig til en dobbeltmoral. Under landssvikoppgjøret ble tusen på tusen, hele hundre tusen, underkastet etterforskning. Målt med førkrigsmål ble det under denne etterforskning brukt uvanlig skarpe midler, herunder spioner og angivere. Dengang hadde Farmands redaktør vanskelig for å tro at det ble brukt metoder som minnet om de tyske. Skulle motformodning og tro, så være tilfelle, så var reaktøren i samsvar med den øvrige presse i stand til å vise overbærenhet. Som tredje rettrettstilling faller redaktøren tilbake på «en forståelig oppjaget stemning, en beklagelig foreteelse, men et overgangsfenomen» Nå da en enkelt mann er blitt underkastet normal etterforskning, og det kan være en meget svak mulighet for at en kontordame har gitt politiet et vink, gjelder det intet mindre enn rettferdigheten.

Vi har ment og hevdet, og mener og hevder fremdeles at det har stått om rettferdigheten helt fra 8. mai 45 til denne dag. I dette arbeidet har vi av den norske presse hatt ingen støtte, tvert imot.

«En forståelig oppjaget stemning». At denne stemning ble skapt, at denne stemning ble pisket opp og at denne stemning fremdeles holdes ved like skyldes for en vesentlig del den norske presses virksomhet.

I dag har sanerings-, pris- og rasjoneringsovertredere, skattesvikere og valutavindlere stemningen mot seg. Er det kanskje dette som er grunnen til at det nå kreves rettferdighet i etterforskningen?

A. D.

Injurietariffen

Det kostet som sagt kommunisistene

ren, om det vil være mulig å ta de mange saker opp til ny behandling, og han svarer, at det er hensikten, selv om mange muligens ikke er interesserte i å få deres sak trevlet opp påny, og man må gå ut fra, at revisjonen ikke kan føres igjennom uten initiativ fra de pågældendes side. — Men naturligvis kan der skje en revisjon, og jeg mener, at alle arter av ekstraordinære saker bør revideres. Såvidt høyesterettsdommeren. Selv om man ikke skal la seg forlede til å tro, at politikkerne og pressen føler seg i den grad på fallrepet, at de uten videre oppgir urettens politikk,

«Sih, gi oss tankefriheten»

sier marquis Posa i Schillers skuespill «Don Carlos». Dette skuespill ble forleden oppført i byen Meiningen i Thüringen og replikken ble mottatt med demonstrativt bifall. Følgen var at kommunistmyndighetene innkalte stykkets regissør og skuespilleren, som hadde den famøse replikk, og de skal nå stilles for retten for statsfiendtlig virksomhet.

Spørsmålet om omkostningene for landet ved en revisjon, som gir 5. mai's ofre deres tapte rett tilbake, har sikkert virket avskrekking på mange, som ellers nok ville støtte kravet om rettferdighet, men disse omkostninger blir etter vår mening ikke på langt nær så store, som der alminneligvis regnes med.

Høyesterettsdommeren sier jo meget riktig, at initiativ fra de domte selv er nødvendig for at deres sak kan revideres, men det er en stor flokk som i årene etter 1945 har forsomt dette initiativ, skjønt det har vært anledninger nok til å vise det ved å slutte seg til det arbeid, som er gjort for rettens sak, f. eks. gjennom «Revisjon».

Der har vært flere års «appellfrist» og den må ansees for snart å være utløpet. En urettferdig dom, som i årevis stiltiende tas til etterretning, erverver etterhånden et betydelig skjær av legitimitet. Det er heller ikke i rettssaker tilstrekkelig å sette seg ned med hendene i skjødet og vente på, at andre skal gjøre arbeidet, — mens man selv kan høste fruktene.

LÆR Å LEVE!

Lær deg uten forbehold å ELSKE DEG SELV slik som du er — som du føler deg nå.

Nervositet kan helbredes. Det betyr at individet kan frigjøres fra de hemninger som er ervervet etter fødselen, slik at de medfødte anlegg og egenskaper fritt og uhemmet får utvikle seg, til beste for både individet og samfunnet.

Dr. J. Irgens Strømme

Den nervøse er nettopp et menneske som ikke elsker seg selv, men er fylt av selvsbebreidelser, mindreverdighetskomplekser og skyldfølelse. — Er det da rart at følgen blir angst og tvil, ja, fortvilelse?

DISSE SPØRSMÅL ANGÅR ALLE

1. Har du angstfølelse? 2. Plages du av selvsbebreidelser? 3. Blir du irritert over småting? 4. Er du svært avhengig av hva andre mener om deg? 5. Har du ikke lyst til å sitte midt på benkeraden på kino? 6. Sover du dårlig? 7. Føler du deg ensom blant andre mennesker? 8. Mislykkes du i forretninger? 9. Føler du deg mindreverdig? 10. Forstår du den dypere årsak til alle skilsmisser? 11. Forstår du årsaken til homoseksualitet? 12. Er du sjalu og misunnelig? 13. Er du impotent? 14. Er du redd for å rødme? 15. Vet du at minst 60 % av alle indre sykdommer skyldes nervositet? 16. Tror du at du kan bli kvitt dine problemer ved resignasjon, likegyldighet, frigiditet? 17. Vet du at vitenskapen har gjort store	18. Fremskritt når det gjelder utforskningen av menneskets sjelsliv, og at du kan ha nytte av det? 19. Vet du hva sann livslykke er? 20. Går ditt arbeid med liv og lyst, eller føler du det som en tyngende plikt? 21. Har du vanskelig for å konsentrere deg? 22. Vet du at arbeidslust og seksuallyst er ett og det samme? 23. Ønsker du å oppføre sikkert og selvbevisst, og kan du det? 24. Er det følelsene eller forstanden som bestemmer hos deg? 25. Er du også uheldig i ditt ekteskap? 26. Har du seksuelle vanskeligheter? 27. Vet du at din nervøsitet er en meget positiv livsyttring bare du lærer å forstå den? 28. Mener du at dine nervøse vansker er medfødte og derfor ubelbredelige? 29. Foruroliges du av dødstanker og får du selvmordsimpulser? 30. Drikket du alkohol for å bli sikker på deg selv?

NERVØSITET

er de intelligente sykdom. Les hva en erfaren lege og psykolog har å si deg — og lær å leve et liv fritt fra angst, frykt, selvsbebreidelse og unødvendige smerter. Hvordan man lærer å elske seg selv, slik at man får selvillit, selvrespekt og fylles av beundring for seg selv, kan du lese i den kjente nervelege og psykolog dr. Irgens Strømme sine boker.

«KJÆRLIGHET — FRIHET»

En bok som denne har aldri tidligere vært utgitt. Boken fås portofritt tilsendt mot innsendelse av nedenstående bestillingseddél og kr. 15.— til Psykologisk Forlag, Boks 3041, Oslo, (eller mot postoppkrav kr. 15.90). Boken er på over 200 sider og pent innbundet. I boken «Kjærlighet — Frihet» finner du svar på spørsmål om deg selv og dine egne problemer som du hittil har stilt forgyves. Dr. Irgens Strømme behandler i sin bok det nervøse menneske og dets problemer. Han fremlegger de siste vitenskapelige betraktninger om neurosekemikanismen. Når man har lest boken fristes man til å stille seg spørsmålet om menneskeheten her endelig har funnet det forlosende ordet???

Som spesialist i nervøse sykdommer har dr. Strømme i årenes løp trent stadig dypere ned i de områder av menneskets sjelsliv som hittil har vært lite kjent og kartlagt. Han har drevet et uhyre omfattende forskningsarbeid og har lykket å finne primære årsaker til individenes sjelelige lidelse.

Klipp fra! Send inn kuponen allerede i dag! Bestillingseddél til: PSYKOLOGISK FORLAG, Boks 3041, Oslo. (Kan også bestilles hos Deres bokhandler).

Godtfullt sende meg . . . eksp. av dr. Johs. Irgens Strømme's bok: «KJÆRLIGHET — FRIHET». Kr. 15.— tøyger vedlagt. Boken ønskes tilsendt mot postoppkrav kr. 15.90. (Stryk det som ikke passer).

Navn: Nøyaktig adr.:

før en del tyvter tørrgran på rot. Han hadde ment å bruke dem til ved, men ved nærmere ettersyn syntes han de var for gode til å brennes. Så lot han dem skjære opp til materialer og bygget seg et beskjønt lite hus av «veden». Han hadde nemlig kone og flere barn, men bare et eneste rom å bo i. Det ble ikke flott huset, men det ble da et lite hus — og et forholdsvis lunt hjem for mannen og hans familie. De hadde ikke vært forvent hva denslags angikk.

Den allestedsnærværende.

I bladet «Jarlsberg» blir det opplyst at en lærer i Vestfold har fått brev fra en søndagsskolelærer i Sunshire i England, der det meddeles at søndagsskolens elever nylig har hatt en søndag formiddagsunderholdning over emnet Elvind, Berggrav. Barna fikk innpodet seg at man her hadde å gjøre med en av de mest prominente frihetskjemper, som verden over kunne stå som et eksempel på en som fryktløst og med glimrende resultater hadde gått inn for Norges sak og som kunne stå som et eksempel for hele den vide verden.

Det meddeles videre at samtlige sids søndagsskolelærere har mottatt herr Berggravs fotografiske kontrafei, slik at de og deres elever til standighet kan ha bispens mandige trekk for øynene.

Montro om man ikke — siden det her er en søndagsskole det gjelder — også burde la de samme lærere og elever få noen eksemplarer av «Folkekommen over NS» til behagelig søndagsstudium? Tilikemed en nærmere utredning om biskens oppfatning av det riktige i å nytte «ord med dobbelt bunn»?

Herr Berggravs bilde sier nok noe. Men ikke alt!

Kaldt vann i blodet.

TAFT om A-pakten, som virker utfordrende.

Senator Taft, som er USA's førende isolasjonist og som akter å stille seg som presidentkandidat i 1952, har skrevet en bok «En utenriks politikk for amerikanere» og behandler her også Atlantpакten. Han sier, at Atlantpакten er en fornektelse av hele prinsippet i FN's carta og en militærallianse etter kjent mønster. — Han hadde i sin tid kunnet godkjenne den advarsel til Russland som lå i A-pакten, men han stemte i mot den, fordi den satte hele FN's carta ut av spillet. Han mente også at пакten kunne virke utfordrende på Russland og tilskynde det til krig. Endelig bant пакten USA til i påkommende tilfelle til en landkrig i Europa, skjønt en tredje verdenskrig kanskje best kunne utkjempes med andre midler. Men når USA hadde inngått en slik forpliktelse måtte den naturligvis overholdes.

Den amerikanske tomenergi-kommission uttaler i sin rapport at USA fra nå av er i stand til å besvare ethvert overfall med et atom-motangrep, som vil komme med lynets hurtighet, presisjon og forferdelig kraft. I rapporten tilføyes at man i den senere tid har gjort nye, meget viktige framskritt i utviklingen av atom-våpen og at arbeidet med fremstillingen av vannstoff-bomben fortsetter.

med tvangsstaten. Han hadde svevet i den villfarelse at i et fritt samfunn kunne ingen nekte ham å bygge seg en liten stue med sine egne never og av sin egen ved. Derfor hadde han heller ikke søkt løyve. Og så slo statens lange arm ned på ham.

Hvis han hadde brent tørrgranen som ved, ville alt vært i orden og han ville den dag i dag vært en plettfri mann i samfunnet, men han hadde bygget hus, og dermed var hundre-og-ett ute. Han ble forelagt en bot på 300 kr. og 1400 kr. i inndragning.

Folk i bygda delte hans harme, og det ble til at han nektet å vedta.

I disse dager har Follo herredsrett behandlet saken med dommer, aktor, forsvarer, vitner og helc apparatet. Og herredsretten fant at det kunne være nok med 100 kr. i bot og ingen inndragning, — de 100 kronene var vel nærmest ment som en påminnelse om at man ikke må gå utenom de myndigheter som er satt til å påse at det ikke blir bygget for mye hus.

(Tønsberg Blad 3. 1. 51)

Bakgrunnen for mordet på statsministeren i Pakistan

Privat til «8. Mai» fra New Delhi.

Det er på det rene at stridighetene mellom Afghanistan og Pakistan om Paktun-stammene på grensen mellom de to landene danner bakgrunnen for mordet på Pakistans statsminister.

Afghanistan nekter hårdnakket å godkjenne den såkalte Durand-linje som ble trukket i slutten av 19. århundrede etter diktat av det seirrike England. Dengang ble et område med over 6 millioner paktunianere innlemmet i det daværende India, og etterat India og Pakistan ble fritt menner afghanerne at paktunianerne bør få adgang til å slutte seg til Afghanistan igjen.

Mens det i de første telegrammer fra Karachi ble hevdet at statsministerens morder tilhørte en «fascistisk bevegelse», viser det seg i virkeligheten at det er kommunister som utnytter stridighetene mellom Pakistan og Afghanistan til å så splid mellom de to folk i håp om at Sovjet Samveldet skal gripe inn militært.

I Pakistan har sinnene lenge vært i kok. Man er der fullt klar over den fare som et svakt Afghanistan representerer, og i militære kretser hevdes at Afghanistan bør bli en integrerende del av Pakistans forsvarssystem, eventuelt ved et intimt forbund mellom de to landene. Dette er imidlertid umulig så lenge det nåværende styre sitter ved makten i Kabul (Afghanistans hovedstad).

I New Dehli opplyses at England ser med velvilje på bestrebelsene for en sammenslutning av Pakistan og Afghanistan, mens Moskva er engstelig for en slik utvikling.

Afghanistan er et «underutviklet» land og har søkt om finansiell støtte fra USA. Denne støtte vil antagelig bare bli gitt hvis Afghanistan kommer til enighet med Pakistan om «et intimt samarbeide».

Husk kontingenten

at konfiskasjon i dette eneste tilfelle betyr en diskriminering av denne tiltalte, som er urettmessig ved betraktning av dette spesielle tilfelle.

Alminnelig konfiskasjon av formue er ikke et vanlig ledd i vårt juridiske system og er i sin alminnelighet i strid med den amerikanske oppfatning av rettferdighet. Det uttalte dommer Jackson da han opponerte mot slike dommer i forbindelse med den jurisdiksjon, som ble ytet Den Internasjonale Militærdomstol.

I dette tilfelle dreiet det seg om en av verdens rikeste menn som ved Mc Cloy's inngripen fikk sin formue tilbake. 6 mndr. senere fant Oslo Byrett at det stemte med norsk rettsfølelse, at noen fattige stakkarer som var så «naive» å ville redde fedrelandet fra den bolsjevikkiske fare, ved frivillig innsats, burde miste noen oppsparte kroner. Når slikt kan passere i disse dager, uten et kny fra almenheten — så tyder det på at dette folk har mistet enhver form for skamfølelse. At det i bunn og grunn er et ferdig folk. Ennå er det ikke forsøkt å gjøre om denne uhyrlige dom, som stinker av krigens gangstermentalitet og London regjeringens politiske kloakker. Det må da slåss fast at slike dommer også er dette folk uverdige.

og valutasvindlere stemningen seg. Er det kanskje dette som er grunnen til at det nå kreves rettferdighet i etterforskningen?

A. D.

Injurietariffen

Det kostet som sagt kommunistene Jørgen Vogt og Reidar Larsen 200 kroner å injurere statsminister Gerhardsen og stortingsmann Ham bro.

Høyesterettsadvokat Arne Fliflet måtte derimot betale 500 kroner etter dom ved Notodden byrett før hva han som aktor i en såkalt landsviksak hadde sagt om politiet i kunstsilkebyen. Men så var der også den i dag så ivrige sorenskriver L. Z. Backer, som satte denne pristakst. Det gjelder jo om å befeste sitt nasjonale sinnelag og det gjorde han med slik aplomb, at han i retten brukte uttrykk som: «Det raker Dem ikke, hr. advokat». Det kunne dog være saker og ting vedkommende sorenskriveren selv, som raker oss alle.

Nordmørspostens Trykkeri

Boken som vil leve i norsk historie.

Dr. jur. Gustav Smedals bok

«PATRIOTISME OG LANDSSVIK»

Den 30. oktober døde dr. jur. Gustav Smedal etter en operasjon, men hans minne vil leve blant hundretusener og først og fremst blant «de forsvarsløse tusener» som han har tilegnet boken.

Boken er saklig, nøktern og verdig, stilen elegant og lettlest og det er en glede og oppmuntring å fordype seg i denne kilde av sann og klar opplysning, skriver kaptein Hovden. Den er det skarpeste angrep som er rettet mot «oppjøret», og myndighetene har ikke kunnet angripe den, fordi fremstillingen er helt korrekt.

Spre den, bruk den som gavebok til jul og andre anledninger. Alle som elsker sannhet og rett bør anskaffe seg den.

Den er 228 sider, vakkert innbundet, forsynt med ekstra omslag og den nedsatte pris kr. 8.— pr. stk. skal ikke avskrekke noen. Sendes portofritt innenlands mot innsendelse av beløpet. Ved bestilling av 5 stk. kr. 35.— som forskuddsremisse.

KARL SEELAND - OPPEGARD ST.